

SOCIAL PSYCHOLOGICAL VARIABLES AFFECTING POLITICAL
PARTICIPATION OF YOUTH IN TURKEY

A THESIS SUBMITTED TO
THE GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
OF
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY

BY

SERKAN PAKHUYLU

IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE IN
THE DEPARTMENT OF PSYCHOLOGY

DECEMBER 2013

Approval of the Graduate School of Social Sciences

Prof. Dr. Meliha Altunışık
Director

I certify that this thesis satisfies all the requirements as a thesis for the degree of Master of Science.

Prof. Dr. Tülin Gençöz
Head of Department

This is to certify that we have read this thesis and that in our opinion it is fully adequate, in scope and quality, as a thesis for the degree of Master of Science.

Prof. Dr. Nuray Sakallı Uğurlu
Supervisor

Examining Committee Members

Asst. Prof. Dr. Banu Cingöz Ulu	(METU, PSY)	_____
Prof. Dr. Nuray Sakallı Uğurlu	(METU, PSY)	_____
Assoc. Prof. Dr. Derya Hasta	(A.U., PSY)	_____

I hereby declare that all information in this document has been obtained and presented in accordance with academic rules and ethical conduct. I also declare that, as required by these rules and ethical conduct, I have fully cited and referenced all material and results that are not original to this work.

Name, Last Name : Serkan Pakhuylu

Signature :

ABSTRACT

SOCIAL PSYCHOLOGICAL VARIABLES AFFECTING POLITICAL PARTICIPATION OF YOUTH IN TURKEY

Pakhuylu, Serkan

M.S., Department of Psychology

Supervisor: Prof. Dr. Nuray Sakallı Uğurlu

December 2013, 99 pages

The aim of the current thesis was to investigate the relationship between social psychological variables - ego-identity status, self-regulatory focus, and national identity - and political participation of youth in Turkey. A total of 308 participants participated to the study. Political participation was measured with Tola's (2007) Political Participation Scale (PPS). The PPS has three factors which are active participation, civic participation, and passive-following. Ego-identity scores was measured via Extended Version of the Objective Measure of Ego Identity Status (EOM-EIS-2) developed by Grotevant and Adams (1984), including two subscales (interpersonal and ideological) and each of them is consisted of four subdomains (achievement, moratorium, foreclosure, and diffusion). Self regulatory was measured with Self-Regulatory Focus Scale (SRFS) developed by Lockwood, Jordan, & Kunda (2002), having two factors which were promotion focus and prevention focus. National identity was measured with National Identity Scale which was developed by Cinnirella (1998). Results revealed that the ego-identity

status was related to political participation. While the ideologically-achieved status was found to be positively related to all three dimensions of political participation, ideologically-moratorium status was found to be positively associated with only civic participation. Moreover, ideologically-foreclosure status was found to be negatively related to civic participation and passive following and ideologically-diffused status was found to be negatively related to active participation and passive following. Self-regulatory focus was found to be unrelated with all three dimensions of political participation. And national identity was negatively related with two dimensions of political participation (civic participation, and passive following). Considering that this thesis is the first attempt to empirically examine the relationships of fundamental social psychological factors with the political participation of youth in Turkey, findings were discussed on the basis of previous work in this area.

Keywords: Youth, Political Participation, Ego-Identity Status, Self-Regulatory Focus, National Identity

ÖZ

TÜRKİYE'DEKİ GENÇLERİN POLİTİKAYA KATILIMINI ETKİLEYEN SOSYAL PSİKOLOJİK UNSURLAR

Pakhuylu, Serkan

Yüksek Lisans, Psikoloji Bölümü

Tez Yöneticisi: Prof. Dr. Nuray Sakallı Uğurlu

Aralık 2013, 99 sayfa

Bu tezin amacı sosyal psikolojik değişkenler – kimlik statüsü, benlik düzenleme odağı ve ulusal kimlik - ile Türkiye'deki gençlerin politik katılımları arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Bu çalışmaya toplam 308 genç katılmıştır. Politik katılım Tola (2007) tarafından geliştirilmiş olan Politik Katılım Ölçeği ile ölçülmüştür. Bu ölçek aktif katılım, sivil katılım ve pasif takip olmak üzere üç faktörden oluşmaktadır. Ego Kimlik statüsü, Ego Kimlik Statüsü Objektif Ölçümü'nün genişletilmiş versiyonuyla ölçülmüştür (Grotevant & Adams, 1984). Bu ölçek iki alt ölçekten oluşmaktadır (kişilerarası ve ideolojik) ve bu alt ölçekler de dört alt alandan oluşmaktadır (başarılı, arayış, bağımlı, kargaşalı). Benlik düzenleme odağı, iki faktörden oluşan Benlik Düzenleme Odağı Ölçeği (Lockwood, Jordan, & Kunda, 2002) ile ölçülmüştür. Bu faktörler yaklaşımacı ve önleyici odak faktörleridir. Ulusal kimlik Cinnirella (1998) tarafından geliştirilmiş olan Ulusal Kimlik Ölçeği ile ölçülmüştür. Araştırma sonuçları Ego Kimlik Statüsü'nün politik katılımı ile ilgili olduğunu göstermiştir. İdeolojik-başarılı kimlik statüsü politik

katılımın üç boyutuyla da pozitif ilişkili bulunurken, ideolojik-arayış kimlik statüsü sadece sivil katılımı pozitif ilişkili bulunmuştur. Bunun yanında ideolojik-bağımlı kimlik statüsü sivil katılım ve pasif takiple negatif ilişkili bulunmuş ve ideolojik-kargaşalı kimlik statüsü aktif katılım ve pasif takip ile negatif ilişkili bulunmuştur. Benlik Düzenleme Odağı ile politik katılımın üç boyutu arasında da bir ilişki bulunamamıştır. Ulusal Kimliğin politik katılımın iki alt boyutuyla (sivil katılım ve pasif takip) negatif ilişkili olduğunu göstermiştir. Bu tezin Türkiye'deki gençlerin politikaya katılımlarının altında yatan temel süreçleri ampirik olarak inceleyen ilk çalışma olduğu dikkate alınarak, bulgular bu alandaki önceki çalışmalar gözönünde bulundurularak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gençlik, Politik Katılım, Ego Kimlik Statüsü, Benlik Düzenleme Odağı, Ulusal Kimlik.

In memory of my dearest grandparents;
Birsen Oral,
Lütfiye Pakhuylu,
and M. Nuri Pakhuylu

ACKNOWLEDGMENTS

First of all, I wish to express my sincere gratitude to my thesis supervisor Prof. Dr. Nuray Sakallı-Uğurlu for her support, guidance, and crucial criticisms throughout the study. From the beginning of my social psychology journey she always supported, encouraged, and trusted in me that I can't thank her enough.

I also would like to thank the Examining Committee Members, Assist. Prof. Dr. Banu Cingöz Ulu, and Assoc. Prof. Dr. Derya Hasta for their acceptance to become the jury members and for their invaluable suggestions and contributions.

I also would like to thank to Prof. Dr. Nebi Sümer for his support at the beginning of the thesis during the decision of the subject of the thesis, preparation of the questionnaires and data collection.

I want to show my greatest appreciation to my dear friend, Gülçin Akbaş. Without her help it would be very very difficult to finish this thesis. I also want to thank my colleagues Leman Korkmaz, Ezgi Sakman, and Canan Coşkan for their friendship, concern, support, and help throughout my thesis process. You are my angels.

And my dear family... I want to express my warmest and the most special thanks to Esin, Mehmet, Sibel and Gökhan Pakhuylu for their endless support and unconditional love. With the endless support of you everything becomes easier. Thank you for being with me every time.

TABLE OF CONTENTS

PLAGIARISM.....	iii
ABSTRACT.....	iv
ÖZ.....	vi
DEDICATION.....	viii
ACKNOWLEDGMENTS.....	ix
TABLE OF CONTENTS.....	x
LIST OF TABLES.....	xiii
CHAPTER	
1. INTRODUCTION.....	1
1.1 General Introduction.....	1
1.2 Political Participation of Youth in Turkey in last 50 years.....	5
1.3 Political Participation.....	7
1.3.1 Types of Political Participation.....	8
1.3.2 Factors Affecting Political Participation.....	11
1.3.2.1 Demographic Factors.....	11
1.3.2.2 Psychological Factors.....	13
1.4 Personality : Ego Identity Status.....	14
1.5 Motivation : Self-Regulatory Focus Theory.....	17
1.6 Identity : National Identity.....	19
1.7 Overview and Hypotheses of the Study.....	21
1.7.1 Hypotheses.....	22
2. METHOD.....	25
2.1 Participants.....	25
2.2 Instruments.....	27
2.2.1 Political Participation Scale.....	27

2.2.2 Extended Version of the Objective Measure of Ego Identity	
Status	30
2.2.3 Self-Regulatory Focus Scale	33
2.2.4 National Identity Scale.....	35
2.3 Procedure.....	36
3. RESULTS	37
3.1 Descriptive Statistics on Major Variables.....	37
3.2 Correlations between the Major Variables.....	39
3.3 Effect of Self-Regulatory Focus on Political Participation.....	42
3.4 Effect of Ego Identity Status on Political Participation	44
3.4.1 Predictive Powers of Demographic Variables:Age, Sex, and Education Level	44
3.4.2 Predicting Active Participation.....	44
3.4.3 Predicting Civic Participation.....	44
3.4.4 Predicting Passive Following	45
4. DISCUSSION	47
4.1 Effect of Demographics:Age, Gender, and Education Level.....	47
4.2 Political Orientation Differences on Political Participation.....	49
4.3 Predictors of Political Participation	50
4.3.1 Ego Identity Status.....	50
4.3.1.1 Active Participation	50
4.3.1.2 Civic Participation	52
4.3.1.3 Passive Following	53
4.3.2 Self-Regulatory Focus.....	54
4.3.3 National Identity	55
4.4 Conclusions and Main Contributions of the Thesis.....	56
4.5 Limitations of the Study and Suggestions for the Future.....	57
REFERENCES	59

APPENDICES

A. THE QUESTIONNAIRE PACKAGE..... 68
B. TURKISH SUMMARY 81
C. THESIS PHOTOCOPYING PERMISSION FORM..... 99

LIST OF TABLES

TABLES

Table 2.1 Demographics Characteristics of non-student participants and student participants	26
Table 2.2 Factor Structure of Political Participation Scale	29
Table 2.3 Factor Structure of EOM-EIS-2	31
Table 2.4 Factor Structure of Self-Regulatory Focus Scale	34
Table 2.5 Factor Structure of National Identity Scale	35
Table 3.1 Comparison of Males and Females on Major Variables	38
Table 3.2 Correlations between Study Variables.....	41
Table 3.3 Summary of Regression Analyses for Subfactors of Regulatory Focus Predicting Active participation, civic participation and passive-following	43
Table 3.4 Summary of Regression Analyses for Subfactors of Ego Identity Status Predicting Active participation, civic participation and passive-following	46

CHAPTER I

INTRODUCTION

1.1 General Introduction

Political participation of youth has recently become an important topic all around the world. The reason for this is the low turnout rates of youth to the elections and other non-participatory behaviors that are related with politics such as demonstrations and strikes. Several studies (e.g., Parkinson, 2007; Sloam, 2007) have shown that young people do not vote or become members of a political party across different countries. Looking at the voting behavior, the rates are very low. For example, Sloam (2007) showed that in the U.K. only 39% of population at ages 18 – 24 voted for general elections in 2001. In Canada federal election of 2000 it was again seen that only 25% of eligible voters were aged between 18-24 (Parkinson, 2007). The situation in America is similar. Only 32.4% of 18-24 aged voters voted in 1996 election (Youth Non-Voters, 2011). When we consider being a member or working for a party, the situation is similar. For example in Germany only two percent of 16 – 29 year olds is a member of a political party (Gaiser & Rijke, 2008). Another study carried within 27 European countries showed that only five percent of young people stated that they worked for a political party or action group (Young Europeans, 2007). An example from Turkey is the congress of one of the biggest parties, in terms of the parliamentary number. In this congress the number of delegates at the ages between 24 – 30 was 19 among the total of 1212 delegates which is approximately 1.6 percent (Anka, 2008). A study conducted by

Arı (2008) indicated that there is a decrease in voting behavior from 61.5 to 48.0 among youth in 1999 and 2008 respectively. According to the same study the percentage of youth that want to become a member of parliament fell from 36.1 in 1999, to 22.6 2008 respectively. It is obvious that the participation rates of young people are very low and is so gradually decreasing.

It is seen that political participation rate is also low in Turkey. When the literature on political participation is examined, it is found that there are studies carried out in Turkey about political participation of youth in fields other than psychology such as Political Science and Public Administration. For example, Parlak (1999) and Sezdirmez (2008) measured political beliefs of youth and political participation of youth in their master's thesis studies. Parlak (1999) found that the membership rate of university students aged between 17 and 22 was 5.3 %. An interesting finding from the same study is while the belief that "university students should participate to the politics actively" decrease with increasing income level, the rate of the ones that say they will vote in the next election increases with increasing income. Sezdirmez (2008) measured the political beliefs, future perceptions and also opinions on European Union of university students. As seen political participation of youth attracts researchers' attention from various fields but looking at the literature it is seen that pscyhologists especially the social psychologists did not pay much attention to this topic in Turkey. Although there are studies on political participation in Turkey (e.g., Dalmış & İmamoğlu, 2000; Kırıl, Dönmez, & Hasta, 2008), they are not especially concentrated on political participation of youth and not covered the topics covered in this thesis.

In fact, considerable attention was devoted to the influence of personality on politics in early political science research (Lane, 1955; Levinson, 1958; McClosky, 1958; Milbrath, 1965; Sniderman, 1975). Recently various studies have revealed important impacts of personality traits, as measured by the Big Five model, on various aspects of political behavior (Gerber et al., 2011; Mondak, 2010; Mondak

& Halperin 2008; Mondak et al., 2010, 2011) and on political ideology, attitudes and discussion (Gerber et al., 2010; Hibbing et al., 2011). Other studies have shown that lower level psychological characteristics such as shyness, aggressivity or conflict avoidance influence voter turnout (Blais & Labbe-St-Vincent, 2011; Denny & Doyle, 2008). Altogether, these recent studies suggest that psychological variables are as important as sociological, economical or political ones to understand participation in politics.

Why the participation of youth to the politics is important? As researchers argue, citizen participation is at the heart of democracy and democracy is unthinkable without the ability of citizens to participate freely in politics (Verba, Schlozman, & Brady, 1995). Consequently, studying political participation of youth is very essential because low rates of participation means that the freewill of a very large group is not reflected within the political system. Namely, with low turnout rates, youth citizens' interests are not reflected to the democratic system (Voter Turnout, 2011). When we think about the future rather than today, it is also blurry. For example, Parkinson (2007) has showed that youth that do not vote, are not involved in the political system also do not vote at the older ages. Leaving the system aside, politically active people also have a higher well-being (Klar & Kasser, 2009). For a healthy democracy all citizens must be represented and countries such as Turkey which has a large youth population have to encourage youth to participate in politics.

The literature suggest that political behavior which is a result of consequential political orientations such as political ideology, party identification, and levels of political participation is formed via socialization (Alwin, Cohen, & Newcomb, 1991; Jennings & Niemi 1982; Jennings, Stoker, & Bowers, 2009; Mattei & Niemi, 1991; Miller & Glass, 1989). In the present thesis I expected that the political participation of youth can be understood with examination of three main dimensions, namely, personality, motivation to reach goals, and social identity that

are also resulted from socialization. According to Cottam et al. (2004) personality is a central psychological factor that influence the political behavior. The first dimension, personality from the psychosocial perspective may be relevant to political participation because it is the period in which the youth are forming their political orientations. As known, according to Erikson (1963) from infancy to late adulthood human beings should pass through eight stages that are a series of conflicts that result from the interplay between the society and individual in order to develop a healthy personality. Identity formation is the fifth stage of Erikson's (1963) stages and human beings enter this stage at their adolescence period that is between 13 and 19. So to see the effect of this stage on political participation in the period of crisis may shed light on political participation of youth.

The second dimension that may predict the political participation of youth is the motivation to reach goals which is found to be related to political ideology (e.g., Jost et al., 2003; Libenman, Idson, Camacho, & Higgins, 1999). According to Higgins (1997) people have different motivations to reach their goals which are promotion focus and prevention focus. Promotion focus is the tendency to approach end-states related to accomplishments and aspirations also known as gains whereas prevention focus is a tendency to approach end-states related to duties and responsibilities also known as non-losses. There is evidence that regulatory focus is related to different levels of openness to change and these levels are related to ideologies like liberalism and conservatism (Jost et al., 2003; Libenman, Idson, Camacho, & Higgins, 1999). And it is shown that there are differences between people with different ideologies in terms of political participation (e.g., Linn, 1949). So in this study whether a direct effect of this underlying motivation exists on political participation will be investigated.

According to Cottam et al. (2004) identity is another important concept that is at the core of political being. The last dimension that may predict the political participation of youth, also resulted from socialization (Muldoon, McLaughlin, & Trew, 2007) is social identity which is perceived membership in a relevant social group. The present study aims at examining the relationship between one's identification with a group, Turkish identity, and participation to the politics. Researchers from other countries (Huddy & Khatib, 2007) argue that national identification may increase political participation. What about for Turkish youth? Is national identity related to political participation in Turkey?

As a conclusion, the current thesis aims to contribute to the literature with investigating the relationships among political participation of youth and the three main psychological dimensions: personality, motivation to reach goals, and social identity. In order to reach the aim, in the following sections of the introduction, firstly a brief history of the youth-movements of Turkey will be summarized. Afterwards the definitions of political participation, the types of political participation, and the factors affecting political participation will be summarized using the relevant literature. And then, the variables, namely ego-identity status as the personality dimension, self-regulatory focus as the motivation dimension and national identity as the identity dimension, studied in the study will be presented and the hypotheses will be explained in the last part.

1.2 Political participation of youth in Turkey in last 50 years

After the Turkish War of Independence the number of well-educated youth was scarce so the participation of youth to the politics didn't start until the 1950's (Örmeci, 2010). Also the single-party era prevented the youth movement. After the multi-party system started and the government changed, the movement started to arise. The Korean war, the agreements between USA and Turkey that let USA to use Turkey lands for militarian purposes, IMF and loans, arrested left-wing activists etc. all light the fire of protests and actions. The first event that the youth

and the government became encountered was at January, 23 1956 (Aksoy, 2011) after the speech of Adnan Menderes, the president of Democratic Party, that threatened universities. After that the youth movement fired and the actions started. At April, 27 1960 the congress of the association of the students of faculty of medicine of Istanbul University was struck by the police and the students were beaten. The next day a very big demonstration started in both Istanbul and Ankara. Two students were killed in these demonstrations and the government announced martial law. The result of these events was the 1960 Military Coup. Three governors were sentenced to death penalty. The 1960 military coup formed a very liberal constitution and this constitution formed the basis of more active youth.

1968 was the year that the student movements were all around the world. The youth was wishing revolution. During the 60s, youth freely participated in politics and freely exclaimed their wish for revolution. The 1971 military memorandum and the death penalty of three students were the events that started a chaotic environment. The period of the clash between right-wing and left-wing students started. Until September 12, 1980 military coup, tens of people from both sides were killed. The military coup September 12 had enormous effects on participation of youth because it closed all the unions, all political parties, and all non-governmental institutions and forbidden the parties to form youth and women branches. Further, the oppressive administration and tortures formed the basis of de-politicised youth. Studies and personal observations show that the September 12, 1980 military coup has an important effect on political participation of youth (Arman, 2008). The youth branch of political parties closed for 17 years so that the participation of youth in the politics decreased enormously after this date.

There was a period that the youth was very active in Turkey as mentioned. However, the participation of youth in the politics has decreased enormously. It is important to understand the situation by considering its association with personality, motivation and social identity. Studying the relations between the

political participation of youth and the social psychological variables may shed light on this situation and precautions may be taken and some enhancement programs may be applied. Before discussing each independent variable of the thesis, the definition of the political participation will be presented.

1.3 Political participation

Political participation has been defined by several researchers. Milbrath (1965) defined political behavior as the behavior that affects or intends to affect the decisional outcomes of government. The definition of political participation only covers governmental outcomes. It does not consider the intends to affect the decisional outcome of a church or a corporation.

Recently, Hague and Harrop (2007) defined the political participation similar to Milbrath (1965). However, different from Milbrath (1965), the authors defined the political participation as any of the many ways in which people seek to influence the composition or policies of their government. Namely Hague and Harrop (2007) define political participation as not to affect decisional outcomes but to affect the composition or policies of the government. According to Hague and Harrop (2007) citizens contacting their representative and activists campaigning for their favored candidate are participating in the formal political process. But participation can also take less conventional forms such as signing a petition, taking part in a demonstration or even engaging in terrorist acts against the state.

The widest definition is given by Kapani (1997) who defined political participation as a concept that determines the situations, attitudes, and behaviors of citizen. According to Kapani (1997) only thinking of the voting behavior will be false and deficient understanding. Participation includes a large spectrum of attitudes and behaviors from simple curiosity to intensive act. According to Kapani (1997) these behaviors range from following the political issues on newspaper, radio and television to becoming a member of a political party.

To sum up political participation refers to different mechanisms for the public to express opinions - and ideally to exert influence – on political decisions. It includes a range of activities starting from non-participation to active participation. In the literature there are different types of political participation that were determined according to the activity and passivity of the citizens. Different definitions exist for the types of political participation. Now the types of political participation will be discussed in the next section.

1.3.1 Types of Political Participation

As mentioned in the previous section there are different types of political participation. According to Dahl (1963) political participation has four dimensions which are interest, notice, knowledge, and action. Interest means observing the political events, notice means giving importance to political events, knowledge means having knowledge on events and problems and action means actively participating in political events. According to Dahl (1963), these four dimensions are correlated. For example, compared to people who are irrelevant, people that have interest, people that notice and people that have knowledge have higher turnout rates.

The most extensive classification of political participation is made by Milbrath (1965). According to Milbrath (1965) there are eight dimensions of political participation. The first dimension is active vs. passive participation. While some of the citizens actively participating in politics some may be passive. Someone who is passive may become active when faced with a situation that concern his/her. The second dimension is overt vs. covert participation. The actions that a citizen takes may be in front of the other citizens and other actions may be personal. The third dimension is autonomous vs. compliant participation. Paying taxes is mandatory but some actions done by a person chosen via freewill. The fourth dimension is episodic vs. continuous participation. Voting in elections is not continuous but joining a political party is a continuous action. The fifth dimension is input vs.

outtakes participation. While some actions are input to the system like voting, campaigning, contacting officials some actions are outtakes from the system like services, public order, justice or demanding school or road. The sixth dimension is expressive vs. instrumental. Instrumental political activities are primarily oriented toward concrete goals, such as party victory, the passage of a bill, or the enhancement of one's own status, influence, or income. Expressive activities are aimed at more immediate satisfaction or release of feeling: thus, voting may be a expressive rather than an instrumental act for those who care less about the outcome than about the positive feeling they get from casting their ballots; like parading or saluting the flag, it may become a ritualistic form of rewarding behavior. The seventh dimension is verbal vs. nonverbal participation. Discussing a political subject, participating in a panel are verbal participation and participating a strike or writing a letter are nonverbal participation. The last dimension is social vs. nonsocial participation. Nearly all kind of political actions require social interaction but the degree is important. Writing a letter for example needs little social interaction but campaigning door to door, attending a meeting or joining a party need much more social interaction.

Milbrath (1965) divided the active vs. passive dimension into three hierarchical categories. One group only participates passively in politics they do not engage in any political acts which are called apathetics. The second group is minimally involved in the acts like voting, initiating a political discussion, attempting to talk another into voting a certain way, wearing a button or putting a sticker on the car. The second group is called spectators. The third and quite small group not only participates above activities but also drawn into the political quarrel. They contribute time in a political campaign, become an active member in a political party, attend a caucus or s strategy meeting, and be a candidate for office which are called gladiators.

Daver (1968) suggests that political participation has three dimensions. Active citizens that actively participate to the political system, passive citizens that have less interest in politics and apathetics that do not deal with politics. Çam (1977) had made a similar classification suggesting three dimensions. Non-participation to the politics for example not voting, only voting and having interest to the politics other than voting behavior. Similarly, Cohen, Vigoda and Samorly (2001) classify political participation into three types. The first one is the active participation. Active participation includes voting, party and campaign work, community work, contacting officials, attending political meetings, and protest activities. The second type of participation is the psychological participation. This type of participation is defined by Milbrath (1965) as “the degree to which citizens are interested in and concerned about politics and public affair” (p. 46). Psychological participation includes behaviors like reading newspapers or magazines about political issues, arguing political issues with friends etc. The third type of participation is non participation and can be defined as neither psychological nor actively participating in politics.

Looking at the classifications it is seen that majority of them uses a three-level participation. In the current thesis a classification similar to the classification of Cohen, Vigoda, and Samorly (2001) will be used. But instead of the naming of Cohen et al. (2001) a different naming is used in this study considering the scale used which is developed by Tola (2007). According to Tola (2007), there are three types of political participation which are active-participation, civic-participation, and passive following. Active participation includes behaviors like joining a political party, and campaigning for a candidate. Civic participation includes behaviors like signing a petition and participating in a boycott. Passive following includes behaviors like following the political issues and reading political developments in newspapers and magazines.

Returning to the main topic after discussing the types of political participation, a question arises. Why do citizens show different participating behaviors? There are various factors that may affect political participation. In the next section these factors will be discussed briefly.

1.3.2 Factors Affecting Political Participation

As mentioned, there are various factors affecting political participation such as economical, sociological, political, and psychological. Looking at the literature on political participation it is seen that the majority of the researches focused on to explore the relationship between political participation and demographic factors and psychological factors have been neglected. In this section first of all the literature on these demographic variables will be presented and then the main psychological variables that have been investigated until now will be presented

1.3.2.1 Demographic Factors

In this part the demographic variables studied in the literature on political participation will be discussed and background will be given about these variables. There are various factors that affect political participation according to the literature. Researchers examined age (Çam, 1977; Denver & Hands, 1997; Fahmy, 1996; Mann, 1999), gender (Bennett, Rhine, Flickinger, & Bennett, 1999; Capella & Jamieson, 1996; Conway, Steuernagel, & Ahern, 1997; Inglehart & Morris, 2003; Melkonian-Hoover, 2008; Welch, 1977), education (Cavanaugh, 1991; Conway, 1985, 1999; Crotty, 1991; Milbrath, 1965; Rosenstone & Hansen, 1993; Verba et al., 1995), working situation (Jarvis, Montoya, & Mulvoy, 2005), attending religious activities (Driskell, Embry, & Lyon, 2008), and social-economic-situation (SES) (Benny & Geiss, 1950; Berelson et al., 1954; Saenger, 1945).

Age is an important variable since it is one of the few social variables that significantly associated with non-voting behavior (Fahmy, 1996). Age affects the future voting behavior of people as shown in Parkinson's (2007) study which showed that youth who do not vote, and involve in the political system do not also vote at older ages. The percentage of youth participants is the smallest among other groups. College students are less politically engaged than older adults (Mann, 1999). Analysis on 1997 election in Britain showed that after controlling the variables such as income, educational level and class differences, age is significantly related with non-voting behavior (Denver & Hands, 1997).

Gender is another factor that is important in political participation. Findings in the literature showed conflicting results for the interest of women to the politics. According to some findings women constitute the very high percentage of nonparticipants. Studies have indicated that women -especially young women- are less interested than men in following politics in the media, engaging in political discussion, and getting involved in campaign activities (Bennett, Rhine, Flickinger, & Bennett, 1999; Capella & Jamieson, 1996; Conway, Steuernagel, & Ahern, 1997; Inglehart & Morris, 2003). However, other studies showed the opposite. For example in a study conducted with factory workers revealed that there is equality between men and women in terms of level of political engagement (Melkonian-Hoover, 2008). When other variables are controlled, female employees are more likely than male employees to engage in political activities. Similarly, Welch (1977) showed that after controlling for structural and situational factors the participation among men and women do not differ.

Researchers have considered education and socioeconomic status (SES) as important factors affecting political participation. Findings demonstrate that political participation increases with education. People who are politically active tend to be people with social and economic advantage; they are more likely to be white, in older age groups, with higher incomes and education levels, and

religiously observant (Cavanaugh, 1991; Conway, 1999; Crotty, 1991; Milbrath, 1965; Rosenstone & Hansen, 1993; Verba et al., 1995). Education consistently has been found to be one of the most important components of SES in influencing political participation. Those with higher levels of education are more likely to vote and to participate in other forms of electoral activity (Conway, 1985; Verba et al., 1995). Besides education SES is also an important factor in political participation. People with higher SES participate in politics more than people with low SES (Benny & Geiss, 1950; Berelson et al., 1954; Saenger, 1945).

Finally, in the literature other factors like working situation and attending religious activities were also studied. Studies showed that working non-college youth participate less than college youth do (Jarvis, Montoya, & Mulvoy, 2005). Also attending religious activities affect political participation. For example, Driskell, Embry, and Lyon (2008) found that attending church activities increases political participation.

1.3.2.2 Psychological Factors

In the literature there are studies that search for the relationships among psychological characteristics such as personality, shyness, aggressivity, and conflict avoidance and various aspects of political behavior (Gerber et al., 2011; Mondak, 2010; Mondak & Halperin, 2008; Mondak et al., 2010, 2011), political ideology, attitudes and discussion (Gerber et al., 2010; Hibbing et al., 2011) or voter turnout (Blais & Labbe-St-Vincent, 2011; Denny & Doyle, 2008). For example in their study Gerber et al. (2011) found that there are statistically significant and behaviorally important relationships between personality traits and key measures of political participation. They found that Extraversion and Emotional Stability are associated with higher levels of participation in a broad range of political activities.

A widely studied variable in the literature is patriotism (Conover et al., 2004; DeLamater et al., 1969; Gallup, 2008; Huddy & Khatib, 2007; Schatz, Staub, & Lavine, 1999). In these studies it was found that citizens with high levels of patriotic attachment tend to be more politically involved than others.

The current study aims to extend this literature with investigating the relationships among political participation of youth, and three main dimensions which are: ego-identity status as personality dimension, self-regulatory focus as motivation dimension, and national identity as identity dimension. In the following sections the literature on these factors and the predicted effects on political participation of youth will be discussed.

1.4 Personality : Ego Identity Status

Erikson (1963) described psychosocial development as a series of conflicts that result from the interplay between society and the individual and human beings should pass through these stages successfully in order to develop a healthy personality. These conflicts serve as a turning point in development. According to Erikson (1963) these conflicts result in either developing a psychological quality or failing to develop that quality. Accordingly every human being goes through eight stages from birth to death. Each stage in Erikson's theory is concerned with becoming competent in an area of life. If the stage is handled well, the person will feel a sense of mastery, which is sometimes referred to as ego strength or ego quality. If the stage is managed poorly, the person will emerge with a sense of inadequacy.

The first stage of Erikson's (1963) theory is the Infancy. In this stage the children develop a sense of trust when caregivers provide reliability, care, and affection. A lack of this will lead to mistrust. In the second stage which is Early Childhood stage the children need to develop a sense of personal control over physical skills and a sense of independence. Success leads to feelings of autonomy, failure results

in feelings of shame and doubt. In the Preschool Stage children need to begin asserting control and power over the environment. Success in this stage leads to a sense of purpose. Children who try to exert too much power experience disapproval, resulting in a sense of guilt. The fourth stage is the School Age and in this stage children need to cope with new social and academic demands. Success leads to a sense of competence, while failure results in feelings of inferiority.

Accordingly, identity formation is the fifth stage and constructing a coherent sense of self and personal identity is a necessary step on the road to adulthood. The identity achievement is the result of successful resolution of this stage and identity diffusion is the result of unsuccessful resolution of this stage. According to Erikson (1963) an identity achievement subject had experienced a crisis and is committed to an occupation and ideology. The identity diffusion subject may or may not experience a crisis period but he/she is lack of commitment. Subject has neither decided about an occupation nor thought about it.

Marcia (1966, 1980) extended the study of Erikson and concluded that instead of two there are four identity statuses. These four statuses are the interaction of two independent dimensions, exploration and commitment. *Exploration*, relates to the degree of personal assessment one has performed concerning beliefs, roles, and behaviors that touch on one's identity. The second, *commitment*, refers to the extent to which one has decided to consistently adhere to a particular set of beliefs, roles, and behaviors that can constitute an identity. The additional two statuses are moratorium and foreclosure. The moratorium subject is in the crisis period and his/her commitments are vague. And lastly the foreclosure subject is the one who does not experience a crisis period but has commitment. But this commitment is actually the parents' commitment that they think for their child. In the study the four identity statuses that Marcia (1980) proposed will be used namely; identity achievement, identity diffusion, moratorium, and foreclosure.

Ego-identity status is mostly studied with adolescents (Çakır & Aydın , 2005; Hult, 1979; Schenkel & Marcia, 1972). For example Çakır and Aydın (2005) found that children of authoritative parents scored significantly higher on identity foreclosure than those of neglectful parents. Children of permissive parents scored significantly higher on identity foreclosure than those of neglectful parents. And they found that female students scored higher on achievement identity status while male students scored higher on identity foreclosure.

The four identity statuses and their relationships with political participation has not been studied yet. Actually this variable is important since it measures the four identity statuses in two main domains which are ideological and interpersonal. So the ideological domain can shed light on the different participation patterns among youth during the young adulthood stage. Among youth that score high in achievement status are expected to participate politics higher than other statuses since they successfully completed the crisis period and they decided on their ideologies related to occupation, politics, religious and philosophical worldviews. Similarly youth in moratorium status are in the crisis period and they are in the period that they question about their ideologies and occupations. So in this period an inclination to political activities is expected from these youth. The youth in foreclosure status has a commitment which is the parents' commitment that they chose for him/her. So considering the political climate after 80s it is expected that the relationship between foreclosure and political participation will be negative. The youth that score high in identity diffusion is expected to be the least participatory to the politics, since they failed in the crisis period and do not have an attachment with an ideology or a political party. A study that measured the relationships among identity-statuses and voting support these predictions (Gentry, 2010).

Other than personality people have different motives to attain a goal. The second dimension that will be investigated is about these motives which is Self-Regulatory Focus Theory. In the next section Self-Regulatory Focus Theory will be presented in details.

1.5 Motivation : Self-Regulatory Focus Theory

Self-Regulatory focus theory is a goal pursuit theory formulated by Higgins (1997) regarding peoples' perceptions in the decision making process. The theory examines the relationship between the motivation of a person and the way in which they go about achieving their goal. The theory is an extension of the hedonic principle. Hedonic principle posits that people are innately motivated to approach pleasure and avoid pain. This premise is the basic premise of regulatory focus (Higgins, 1997). Although the regulatory focus relies on hedonic principle it distinguishes between the kinds of actions and posits that the hedonic principle work differently for different kinds of actions. For example while nurturance-related regulation involves a promotion focus, whereas security related regulation involves a prevention focus. As mentioned there are two dimensions of self regulatory focus which are promotion focus and prevention focus. A promotion focus is a tendency to approach end-states related to accomplishments and aspirations, while a prevention focus is a tendency to approach end-states related to duties and responsibilities. Regulatory-focus theory proposes that self-regulation in relation to strong ideals versus strong oughts differs in regulatory focus. Ideal self-regulation involves a promotion focus, whereas ought self-regulation involves a prevention focus.

Pleasure and pain in promotion focus realize as the pleasure and pain as the presence and the absence of positive outcomes. In promotion focus the parents give the message to children as “this is what I would ideally like you to do” or “this is not what I would ideally like you to do”. So promotion focus is related to advancement, growth and accomplishment. The message giver could be parents, friends, spouses, coworkers, employers, or other persons (Higgins, 1997).

In prevention focus pleasure and pain from the interactions are experienced as the absence and the presence of negative outcomes, respectively. The message given to child is “this is what I believe you ought to do” or “this is not what I believe you ought to do.” So the prevention focus is a concern with protection, safety, and responsibility. For instance, individuals with promotion focus are generally more creative than individuals with prevention focus (Friedman & Forster, 2001).

A wealth of research demonstrates the explanatory power of regulatory focus. For example, regulatory focus has been shown to affect decision-making (Crowe & Higgins, 1997; Higgins, 2002), goal attainment (Förster, Higgins, & Idson, 1998; Higgins, Shah, & Friedman, 1997; Shah, Higgins, & Friedman, 1998), prejudice (Förster, Higgins, & Strack, 2000), and emotional experience (Higgins, 2001; Higgins, Grant, & Shah, 1999), as well as many other psychological processes. Also there are some researches that link regulatory focus to openness to change and conservatism. For example in the study of Jost et al. (2003) political conservatism was found to be predicted by prevention-oriented regulatory focus. Besides, Liberman, Idson, Camacho, and Higgins (1999) found that individuals in a promotion focus are more open to change than individuals in a prevention focus. Such studies suggest that a relationship between regulatory focus and political ideology.

Some studies explored the relationship between political ideology and political participation (e.g., Linn, 1949). In this study the direct effect of regulatory focus on political participation will be investigated. It is found that promotion focus is

associated with openness to change, whereas prevention focus is associated with a preference for stability (Lieberman et al., 1999). So it is expected that youth with higher promotion focus scores will participate in politics more than youth with higher prevention focus scores which favors stability and do not want a change in political stuff.

The last dimension that will be investigated is national identity. It has been wondered that how one's identification with the Turkish identity may influence one's political participation since national identity is found to be associated with political participation in earlier studies (e.g., Huddy & Khatib, 2007).

1.6 Identity : National Identity

Social Identity Theory represents a rich body of thought and findings on the origins and consequences of a strong social identity which has had growing influence on political research in recent years (Gibson & Gouws, 2000; Sniderman, Hagendoorn, & Prior, 2004). A social identity is typically defined as an awareness of one's objective membership in the group and a psychological sense of group attachment (Tajfel, 1981). Consistent with this definition, Huddy and Khatib (2007) defined national identity as a subjective or internalized sense of belonging to the nation and measure it with questions that typically assess social identities (Huddy, 2001, 2003).

People have a motive for evaluating themselves positively (Oakes, Haslam, & Turner, 1994). Identity is one of such aspect of human beings. There are two types of identity, personal identity and social identity. Personal identity refers to definition of individuals according to their unique social identities and social identity refers to a person's self definition in terms of some social group membership and values related to this group. These two identities may influence each other and negatively valued identity may affect the other identity.

Tajfel (1974, 1978) and Tajfel and Turner (1979) suggested that social behavior occurs along a continuum from interpersonal to intergroup. At the intergroup extreme all of the behavior of two or more individuals toward each other is determined by their membership of different social groups or categories. At the interpersonal extreme the interaction takes place is determined by the personal relationships between individuals and their individual characteristics. It is argued that as behavior became more intergroup, attitudes to the outgroup become more uniform and outgroup members seen as more homogeneous. Accordingly when individuals cannot solve their identity problems individually a social change belief system forms.

There are four central concepts in Social Identity Theory (SIT) which are social categorization, social identity, social comparison, and psychological group distinctiveness (Tajfel & Turner, 1979). Social categorization is the segmentation of the world so as to impose order on the environment and provide a locus of identification for the self; the social identity is the knowledge that one belongs to certain groups and the value attached to these memberships either positive or negative. Through social comparison a person decides his/her group's social position and status. SIT posits that people try to see their groups distinct and positive in comparison to other groups.

What happens if one sees his/her group negatively? According to SIT there are various ways of overcoming this problem. People may see cognitive alternatives to intergroup situation and by using one or more of the absorption, redefining characteristics, creativity and direct challenge they may see their groups positively. If they don't see cognitive alternatives than with social mobility or by doing intragroup comparison they may become a member of a new positive group or by using intragroup comparisons they may see their self's positive.

According to Smith (1991) national identity is the most fundamental and inclusive collective identity that human beings share today. There are definitions that measure national attachment like Patriotism (symbolic, constructive, and blind patriotism) and National Pride. But according to Huddy and Khatib (2007) these definitions have some problems so we need a new definition. According to Huddy and Khatib (2007) national identity has a number of good measurement properties when compared to existing measures. One of these properties is that it receives equal endorsement from conservatives and liberals. Looking at the immigrants it is seen that it develops with time spent in the United States among immigrants, and most importantly consistent with the predictions of social identity theory national identity is the only measure of national attachment to predict political interest and voter turnout in both student and adult samples.

As mentioned Huddy and Khatib (2007) defined national identity as a subjective or internalized sense of belonging to the nation. So how this identification affects political participation? Looking at the literature when the identification increases conforming to the group norms increases (Theiss-Morse & Whitaker, 2008). If the group norms promote participating to the politics such as in America, Canada and Western Europe (Bolzendahl & Coffé, 2013; Dalton, 2006; Raney & Berdahl, 2009) then it is expected that political participation increases with increasing national identity (Huddy & Khatib, 2007). Whether the civic norms promote political participation in Turkey is vague. In the current study this relationship will be investigated.

1.7 Overview and Hypotheses of the Study

In Turkish literature political participation was given importance from disciplines like Political Science and Public Administration (e.g., Parlak, 1999; Sezdirmez, 2008) and also some psychologists did research on political participation (e.g., Dalmış & İmamoğlu, 2000; Güldü, 2010; Kırıl, Dönmez, & Hasta, 2008; Toğan, 2006; Tola, 2007). The variables studied in these studies were socio-political

identity domains (Dalmış & İmamoğlu, 2000), social and political context, personal characteristics, values and political participation levels of university students with nationalist, conservative, social democrat, and socialist political identities (Güldü, 2010), relative deprivation, belief in a just world and political participation of women (Kıral, Dönmez, & Hasta, 2008), relationships among political participation, education, gender, political efficacy, and locus of control (Toğan, 2006), the relationships between the level of political participation and the variables gender, average monthly income, place of residence, and the field of education (Tola, 2007). The aim of the current study is to extend the literature with psychological factors that haven't been investigated yet in Turkey.

As mentioned psychological factors can shed light on the psychological underlyings of the non-participatory behaviors of youth. In the current study the political participation of youth will be investigated in three dimensions: ego-identity status as the personality dimension, self-regulatory focus as the motivation dimension and national identity as the identity dimension. The main contribution of this study to literature is that the study will be the first study to explore the relationships among these three dimensions and political participation of youth. Studying the relationships between the political participation of youth and these variables may shed light on the low participatory behaviors of youth and precautions may be taken and also some enhancement programs may be applied.

The hypotheses of the present study are as follows :

1.7.1 Hypotheses

First of all, the hypotheses related to demographic variables will be presented. The first three hypotheses are aforementioned hypotheses.

Hypothesis 1: Consistent with the literature (Çam, 1977; Fahmy, 1996) all the dimensions of the political participation, namely active participation, civic participation and passive following, is expected to increase with age.

Hypothesis 2: Basing on the literature which mostly stated that young women are less interested in political activities such as following politics in the media, engaging in political discussion etc. (Bennett, Rhine, Flickinger, & Bennett, 1999; Capella & Jamieson, 1996; Inglehart & Morris, 2003), males are expected to participate to the politics more than females in all three dimensions.

Hypothesis 3: Findings (Conway, 1985; Verba et al., 1995) demonstrated that political participation increases with education. Consistent with the literature it is expected that all the three dimensions of political participation will increase with increasing education level.

The expectations of the thesis on social-psychological variables are as follows:

Hypothesis 4: Consistent with the literature political participation (active participation, civic participation and passive following) is expected to increase with increasing national identity scores. However, since there is no study that is showing the perceived civic norms in Turkey, actual aim is to explore the relationship between national identity and political participation in Turkish youth sample.

Hypothesis 5: Youth that score high on promotion focus are expected to participate politics in all three dimensions, more than youth that score high on prevention focus.

Hypothesis 6: Youth in identity achievement and moratorium statuses are expected to participate politics in all three dimensions more than other statuses. Youth in identity achievement status have a commitment to an ideology so it is easy for

them to show interest to political activities that match with their ideology. Similarly youth in moratorium status are in the crisis period and they are in the period that they question about their ideologies and occupations. Therefore in this period an inclination to political activities is expected from these youth.

Hypothesis 7: Youth in identity foreclosure and identity diffusion statuses are expected to participate least to the politics in all three dimensions. Youth in identity foreclosure dimension has a commitment which is the parents' commitment chosen for him/her. As a result of this, no interest is expected from these youth. Youth in identity diffusion status are lack of a commitment hence any interest to political activities are not expected from these youth.

CHAPTER 2

METHOD

2.1 Participants

A total of 308 respondents participated in the study. Data were collected via an online survey. Thirty-nine percent of the participants (N = 121) were male, 61% were female (N = 187). Age range of the participants was between 17 and 35 with a mean of 24.58 (SD = 3.78). The majority of the participants were from Ankara (N = 168) and İstanbul (N = 55) and spent their lives mainly in metropolis or cities (87 %). Of participants, 62% were studying in different universities in Turkey including Middle East Technical University, and Çukurova University. Remaining of the participants (38 %) were nonstudents (see Table 2.1). Among them, 93% had a bachelor or higher degrees and 7% were high school graduates. Regarding the level of income, 3 (1%) reported that they had income of 500 TL or lower, 23 (7%) had income between 500 and 1000 TL, 47 (15%) had income between 1000 and 1500 TL, 52 (17%) had income between 1500 and 2000 TL, 91 (30%) reported that they had income between 2000 and 3000 Turkish Liras (TL), 38(12%) had income between 3000 and 4000 TL, , and 51 (17%) had 4000 TL or higher income. Finally, 183(59%) of the participants reported that their political orientation was left-wing and 97 (31%) were placed themselves in the moderate (centrist), and 28(9%) were with right-wing political view.

Table 2.1 Demographics Characteristics of non-student participants and student participants

<i>Demographic Variables</i>	Non-student respondents (N = 117)		Student respondents (N = 191)	
	<i>N</i>	<i>Percent</i>	<i>n</i>	<i>Percent</i>
Gender				
Male	36	30.8 %	85	44.5 %
Female	81	69.2 %	106	55.5 %
Age				
	24,58 (SD = 3.78)		21.70 (SD = 2.22)	
17 – 20	1	0.9 %	41	21.5 %
21 – 23	20	17.1 %	56	29.3 %
24 – 26	51	43.6 %	60	31.4 %
27 – 35	45	38.4 %	33	17.3 %
Missing	-	-	1	0.5 %
Income				
Lower	6	5.1 %	20	10.4 %
Middle	63	53.8 %	127	66.5 %
Upper	47	40.2 %	42	22 %
Missing	1	0.9 %	-	-
Region				
Metropolis	75	64.1 %	104	54.5 %
City	30	25.6 %	59	30.9 %
Town	10	8.5 %	24	12.6 %
Village	2	1.7 %	4	2.1 %
Occupation				
Student	-		191	100 %
Non-student	117	100 %	-	
Educational Level				
University or higher	109	93.2 %	191	100 %
High School or lower	8	6.8 %	-	
Political Orientation				
Left-Wing	71	60.6 %	112	58.6 %
Moderate	34	29.1 %	63	33 %
Right-Wing	12	10.3 %	16	8.4 %

2.2 Instruments

In addition to demographic questions, four measures were used in the study, namely, the Political Participation Scale, developed by Tola (2007); the National Identity Scale developed by Cinnirella (1998) and adapted into Turkish by Hüsni (2006); the Self-Regulatory Focus measure, developed by Lockwood, Jordan and Kunda (2002) and adapted into Turkish adaptation by Doğruyol (2008); and Ego-Identity Status Questionnaire developed by Grotevant and Adams (1984), revised by Benion and Adams (1986) and adapted into Turkish by Varan (1990).

2.2.1 Political Participation Scale

Political participation was measured using Tola's (2007) Political Participation Scale (PPS). The PPS composed of 21 items measuring different dimensions of political participation, organization dimension (e.g., "I want to join a political party"), civic participation (e.g., "I'd like to join a meeting for a civic topic") and passive-following (e.g., "I'd like to make thought broadcast for a political party"). Additionally 6 items developed by researcher for this study (e.g., "With political reasons I boycott some stores or I rather not trade from these stores") were added to the PPS. These items were developed to measure the family effect and whether a boycott activity occurs for political reasons. Totaly 27 items used to measure political participation on a 5 point Likert-type (1= not at all true of me, and 5= very true of me). Increasing values mean higher political participation.

Principle components analysis with varimax rotation was performed on 27 items to assess the factor structure of the PPS. After the extraction, 5 components were found to have eigenvalues higher than 1. However, Cattell's scree plot test suggested three factors. Considering both the scree plot and the original factor-structure of the questionnaire, it was decided to limit the number of factors to the three factors.

As presented in Table 2.2, results of the factor analysis yielded that the three factors explaining 58 % of the total variance were interpretable. The first factor had an eigenvalue of 7.0 and explained 27.8 % of the total variance. The second factor had an eigenvalue of 4.1 and explained 16.4 % of the total variance. The third factor had an eigenvalue of 3.4 and explained 13.8 % of the total variance. The loadings of the items ranged between .41 and .84 for the first factor, between .36 and .78 for the second factor and between .75 and .79 for the last factor. Two items that had a very low loading on factors (3rd and 26th items) were excluded from the study.

The first factor that consisted of 12 items was named “organization” by Tola (2007). However, considering the marker items and composition of items it was called ‘active-participation’. Cronbach’s alpha reliability of the factor was .91. The second factor consisting of eight items was called ‘civic participation’ with the alpha reliability of .85. The third factor consisted of four items was named ‘passive-following’ and its alpha reliability was also .86.

Table 2.2 Factor Structure of Political Participation Scale

	Loadings
Factor 1: Active participation	
(eigenvalue = 7.0; explained variance = 27.8; α = .91)	
1. Bir siyasi partiye üye olmak isterim.	.81
2. Bir siyasi partinin gençlik koluna üye olmak isterim.	.81
4. Bir siyasi makam için aday olmayı planlıyorum.	.66
5. Siyasetle ilgili bir sivil toplum örgütüne üye olmak isterim.	.68
7. Bir siyasi partinin ya da adayın seçim kampanyasında çalışmalarda bulunmak isterim.	.84
9. Yeteri kadar param olsa, bir siyasi partinin ya da adayın kampanyasına para yardımı yapmak isterim.	.68
11. Bir siyasi partinin yayınlarını izlerim.	.60
14. Bir siyasi partinin düşüncelerini yaymak isterim.	.60
16. İnsanların siyasi düşüncelerini üye olduğum partinin siyasi anlayışına göre etkilemek isterim.	.72
19. Bir siyasi parti lideri ya da üyeleriyle ilişkide bulunurum.	.65
21. Bir kimseyi belirli bir yönde oy kullanmak için ikna etmeye çalışırım.	.68
	.55
Factor 2: Civic participation	
(eigenvalue = 4.1; explained variance = 16.4; α = .85)	
13. Toplumsal bir konu için toplu yürüyüş eylemlerine katılmak isterim.	.67
15. Toplumsal bir konuda yanlışlara dur demek için gerekli görürsem, bir boykot eylemine katılmak isterim.	.72
17. İnternet üzerinde gerçekleştirilen bir protesto eylemine katılmak isterim.	.63
18. Basın açıklamalarına katılmayı anlamlı bulurum.	.36
20. Yaşadığım çevre ile ilgili sorunların çözümü için siyasal yönetimi etkilemeye çalışırım.	.40
24. Siyasi nedenlerle belirli marka veya markaları boykot eder ve/ya satın almam.	.78
25. Siyasi nedenlerle belirli mağaza veya mağazalardan alışveriş yapmam.	.76
27. Siyasi nedenlere dayalı imza kampanyalarına imza atarak katılırım.	.60
Factor 3: Passive following	
(eigenvalue = 3.4; explained variance = 13.8; α = .86)	
6. Kitle iletişim araçlarında siyasi gelişmeleri takip ederim.	.77
8. Siyasi konularda fikir yürütmek hoşuma gider.	.79
10. Siyasetle ilgili fikir tartışmaları yaparım.	.75
22. Dergi ve gazetelerden siyasal olayları düzenli olarak takip ederim.	.78

2.2.2 Extended Version of the Objective Measure of Ego Identity Status (EOM-EIS-2)

Ego-identity scores was measured using EOM-EIS-2 developed by Grotevant and Adams (1984), revised by Benion and Adams (1986), and translated into Turkish by Varan (1990). The presence or absence of crisis and commitment in both ‘Ideological Domain’ (occupation, politics, and religious and philosophical worldviews) and the ‘Interpersonal Domain’ (friendship, dating, recreation, and sex roles) was measured with 64 items. Sample items included: “I’m still trying to decide how capable I am as a person and what jobs will be right for me”, “I attend the same church as my family has always attended. I’ve never really questioned why” and “I haven’t really thought about politics. It just doesn’t excite me very much”. Two items were used to measure each status for the ‘Interpersonal’ and ‘Ideological’ subscales, each of which consisted of four subdomains, so that each of the four identity statuses (achieved, foreclosure, moratorium, and diffusion) was indexed by 16 items (8 for Ideological and 8 for Interpersonal Domains). So the scale consisted of the 8 factors (ideological-achieved, interpersonal-achieved, ideological-foreclosure, interpersonal-foreclosure, ideological-moratorium, interpersonal-moratorium, ideological-diffused, interpersonal-diffused). The scale was 6-point Likert-type (1= very wrong, and 6= very true). Increasing values mean higher scores on statuses.

To assess the factor structure, principle components analysis was performed on 64 items. The loadings on factors and alpha scores can be seen in Table 2.3. Since the interpersonal dimensions are not used in the study they are not given in the table.

Table 2.3. Factor Structure of EOM-EIS-2

Factor-1 (Ideological-Achieved)

(eigenvalue = 8.32; explained variance = 13; α = .79)

13.Benim için hangi mesleğin en uygun olacağını araştırdıktan sonra, mesleğimin ne olacağını belirledim.	.48
18.Var olan çeşitli politik görüşleri zaman içerisinde izleyip, kendimce değerlendirdikten sonra, kendi politik görüşümün ne olacağına kesin bir şekilde karar verdim.	.62
22.Din konusunda aklıma çeşitli soruların takıldığı bir dönem geçirdikten sonra, şimdi neye inanıp, neye inanmadığımı iyi biliyorum.	.59
26.Gelecekte kendim için nasıl bir hayat istediğim konusunda çeşitli şeyler düşündüğüm oldu; ama artık ne istediğimi kesinlikle biliyorum.	.77
29.Karar vermem zaman aldı ama şimdi mesleğim için hangi yönde hareket edeceğimi kesinlikle biliyorum.	.72
42.Politik olarak neye inanacağımı belirleyebilmek için çeşitli görüşler üzerine düşündüm. Şimdi bu konu kafamda netlik kazanmış durumda.	.66
54.Dini konularla ilgili olarak kendime ciddi sorular sorduğum bir dönemim oldu ancak şimdi, din konusunda kafamda pek çok şey netlik kazanmış durumda.	.64
64.Bir birey olarak gelecekte nasıl bir hayat istediğim sorusuna bir yanıt bulmaya çalıştım, şimdi bu konuda kafamda pek çok şey açıklık kazanmış durumda.	.70

Factor-2 (Ideological-Foreclosure)

(eigenvalue = 6.97; explained variance = 11; α = .84)

2.Ana-babamın oy verme, parti tutma gibi politik konulardaki görüşleri bana her zaman uygun gelmiştir.	.58
8.Samimi olmak gerekirse, ana-babamın dini konulardaki inanç ve tutumlarını üzerinde fazla düşünmeden benimsediğimi söyleyebilirim.	.50
12.Gelecekte hayatımın nasıl olacağına dair görüşlerimi tamamen ana-babamdan almışım.	.66
32.Ana-babamın politik görüş ve tercihleri bana da uygun geliyor; onlardan edindiğim görüşleri değiştirme ihtiyacı hissetmiyorum.	.74
49.İleride yaşamak istediğim hayat konusunda, ana-babamın hayatının benim için çok iyi bir model olduğunu düşünüyorum.	.73
52.Bana uygun mesleğin hangisi olduğu konusunda her	.82

"Table 2.3 (continued)"

zaman ana-babamın görüşlerini benimsemiş ve bu yönde hareket etmişimdir.	
57. Ana-babamın dini inanç ve tutumlarını tamamen benimsemiş olduğumdan dolayı, dini konular üzerine düşünmem hiç gerekmemiştir.	.74
62. Meslek seçimi konusunda her zaman ana-babamın görüşleri doğrultusunda hareket etmeyi benimsemişimdir.	.80

Factor-3 (Ideological-Moratorium) $\alpha = .72$
(eigenvalue = 5.08; explained variance = 8; $\alpha = .72$)

7. Kendime ve yeteneklerime gerçekten uygun bir mesleğe karar verebilmek için çeşitli alternatifleri araştırıyorum. Henüz arayışım bitmiş değil.	.57
10. Tam olarak benimsediğim politik bir görüşüm olmamasına rağmen, çeşitli politik görüşleri izliyor ve hangisinin bana uygun olacağına karar vermeye çalışıyorum.	.49
15. Şu aralar dini konular üzerine epeyce düşünüyorum, ve dinin benim için ne anlam ifade ettiğini bulmaya çalışıyorum.	.49
33. Gelecekte kendim için nasıl bir hayat istediğimi etraflıca düşünüyorum ve bu konuda bir karara varmaya çalışıyorum.	.62
40. Dini konular üzerine düşünüp, kendi bakış açımı netleştirmeye çalışıyorum.	.69
44. Mesleğime henüz karar vermiş değilim ama çeşitli olasılıklar arasından hangi mesleğin bana uygun olacağını belirlemeye çalışıyorum.	.55
50. Politika konusundaki çeşitli görüşleri izleyerek, kendi politik görüşümün ne olacağını belirlemeye çalışıyorum.	.61
53. Bir yandan etrafımdaki kişilerin hayatlarını izlerken, bir yandan da ileride kendim için nasıl bir hayat istediğimi belirlemeye çalışıyorum.	.65

Factor-4 (Ideological-Diffusion) $\alpha = .74$
(eigenvalue = 3.45; explained variance = 5.40; $\alpha = .74$)

17. Gelecekte nasıl bir hayat istediğimi belirlemek gibi bir çaba içerisinde değilim. Bu tür konularla pek ilgilenmiyorum.	.65
21. Meslek konusu pek umurumda olmadığı için mesleğimi belirleme gibi bir arayışım veya çabam yok.	.69
27. Doğrusu, politika konusu hiç umurumda değil; bu konulara hiç kafa yormuyorum.	.48
31. Dini konularla kafamın meşgul olduğunu söyleyemem, çünkü bu tür konular pek ilgimi çekmiyor.	.47
36. Şu aralar kendime uygun bir mesleğe karar verme çabası	.59

"Table 2.3 (continued)"

39. İleride nasıl bir hayat yaşamak istediğimi tam bilmiyorum. Doğrusu, bu konu beni hiç ilgilendirmiyor.	.77
47. Dini konular hakkında belirli bir görüşüm yok. Açıkçası bu konuya hiç kafamı takmıyorum.	.63
59. Benimsediğim belirli bir politik görüş yok, doğrusu bu konuda herhangi bir arayışım da yok.	.53

2.2.3 Self-Regulatory Focus Scale

Self-Regulatory Focus scores were measured by Self-Regulatory Focus Scale (SRFS) developed by Lockwood, Jordan, & Kunda (2002). Turkish adaptation was done by Dogruyol (2008). Participants reported to what extent they approve promotion goals (e.g., "I typically focus on the success I hope to achieve in the future") and prevention goals (e.g., "I frequently think about how I can prevent failures in my life"). Eighteen items were used to measure 'promotion focus' (9 items) and 'prevention focus' (9 items) on a 9 point Likert-type (1= not at all true of me, and 9= very true of me). Increasing values mean higher promotion and prevention focus.

To assess the factor structure of SRFS, principle components analysis was performed on 18 items. Results of the factor analysis can be seen in Table 2.4. After the extraction, 4 components were found to be having eigenvalues higher than 1. However, the scree plot test suggested 2 factors. Considering both scree plot and interpretability of factor solution, it was decided to employ two-factor solution. Eigenvalues of two factors were 4.85 and 4.40 explaining 51.40 % of the total variance. First factor representing promotion focus explained 26.90 % and the second factor representing prevention focus explained 24.46 % of the total

variance. The inter-item correlations ranged from .31 to .71 for promotion focus and ranged from .19 to .63 for prevention focus. Cronbach's alpha reliability coefficients of subscales were .89 for promotion focus and .85 for prevention focus.

Table 2.4. Factor Structure of Self-Regulatory Focus Scale

Factor 1:Promotion Focus	
(eigenvalue = 4.85; explained variance = 26.9; α = .89)	
1.Genellikle, hayatımdaki olumsuz olayları engellemeye odaklıyım.	.51
3. Sık sık umutlarıma ve hedeflerime nasıl ulaşacağımı hayal ederim.	
5. Gelecekte idealimde olmak istediğim kişi hakkında sıkça düşünürüm.	.77
6. Genellikle, gelecekte elde etmeyi umduğum başarılarla odaklanırım.	.69
14. Kendimi temel olarak, "idealimdeki ben"e ulaşmaya çalışan; yani umutlarını, arzularını ve hayallerini gerçekleştirmeye çalışan biri olarak görüyorum.	.83
16. Genellikle, yaşamımda olumlu sonuçlar elde etmeye odaklanırım.	
17. Sık sık kendimi, başıma gelmesini umut ettiğim güzel şeyleri yaşarken hayal ederim	.80
18. Genel olarak, başarısızlığı önlemekten ziyade başarıya ulaşmaya çaba gösteririm.	.75
	.76
Factor 2:Prevention Focus	
(eigenvalue = 4.40; explained variance = 24.46; α = .85)	
2. Sorumluluk ve yükümlülüklerimi yeterince yerine getiremeyeceğim diye kaygı duyarım.	.65
4. Gelecekte olmaktan korktuğum kişi hakkında sıkça düşünürüm.	.69
7. Akademik hedeflerimi başaramayacağımdan dolayı sıklıkla endişelenirim.	.75
8. Sıklıkla derslerimde nasıl başarıya ulaşacağımı düşünürüm.	.66
9. Sıklıkla kendimi başıma gelmesinden korktuğum kötü şeyleri yaşarken hayal ederim.	.70
10. Sıklıkla, yaşamımdaki olası başarısızlıkları nasıl önleyebileceğimi düşünürüm.	.62
11. Yaşamımda genellikle, kazançlara ulaşmaktan ziyade kayıpları önleme eğilimi gösteririm.	.63
12. Okuldaki şu anki temel amacım derslerim konusundaki isteklerimi gerçekleştirmektir.	.54
13. Okuldaki şu anki temel amacım derslerim konusunda olası bir başarısızlıktan kaçınmaktır.	.68
15. Kendimi temel olarak, "olmam beklenen" kişi olmaya çalışan; yani görevlerini, sorumluluklarını ve yükümlülüklerini yerine getirmeye çalışan biri olarak görüyorum.	.45

2.2.4 National Identity Scale

National identity scores of participants were measured via the National Identity Scale (NIS) developed by Cinnirella (1998). Turkish adaptation of the scale was done by Hüsni (2006). The scale composed of seven items measuring National Identity scores of the respondents. Seven items were used to measure National Identity on a 7 point Likert-type (1= not important, and 7= very important). Increasing values mean higher identification with the nationality.

Principal component analysis was performed yielded one factor with eigenvalue 4.8 and explaining the 68.4 of the total variance. The results of the factor analysis can be seen in Table 2.5. The loadings of the items ranged between .56 and .92. Cronbach's alpha reliability score of the factor was .92.

Table 2.5. Factor Structure of National Identity Scale

Factor 1: National Identity	
(eigenvalue = 4.8; explained variance = 68.4; α = .92)	
1. Kendinizi ne derece Türk hissedersiniz?	.88
2. Türk toplumuyla ne derece güçlü bağlar hissedersiniz?	.90
3. Türk toplumunun bir parçası olmaktan ne derece memnuniyet hissedersiniz?	.89
4. Ortalama bir Türk insanına ne derece benzediğinizi düşünürsünüz?	.79
5. Türk toplumunun bir parçası olmak sizin için ne kadar önemlidir?	.92
6. Türk toplumunun geneline yapılan eleştirileri ne derece kişisel olarak algılar ve rahatsız olursunuz?	.71
7. Türk toplumu dışında başka bir toplumun üyesi olmak ister miydiniz?	-.55

2.3 Procedure

Before the data collection, the ethic committee approval was taken from the METU Human Participants Ethic Committee (UEAM). After the approval the online survey announced via Facebook, via mail groups like psy-l and psi-psi. Also the survey posted on the newsgroup of METU Computer Engineering department, and mail sent to the newly accepted students of METU. Totally 308 participants filled out the online survey.

Participants were required not to write their names or ID to assure for anonymity and they were informed that their responses will only be used for research purposes. Participants had informed consent signed before the start of the questionnaire. Questionnaire administration lasted about 25 minutes. After the completion of the questionnaire, the participants were debriefed by informing about the objectives of the study.

CHAPTER 3

RESULTS

Prior to major analysis, the variables were examined through various SPSS programs for accuracy of data entry, missing values, and the assumptions of multivariate analysis. Twenty seven cases were deleted since they did not fill most of the items in the scales. The missing values on variables were dealt with mean replacement since the missing rates did not exceed 5%. Throughout this chapter, first descriptive information regarding the study variables will be presented. Then, correlations among the study variables will be presented. Finally, regression analyses regarding the research questions will be demonstrated.

3.1 Descriptive Statistics on Major Variables

Means and standard deviations of the variables can be seen in Table 3.1. The highest possible score was 5 and lowest possible score was 1 for political participation. So it can be concluded that active participation scores of the participants is relatively low ($M = 2.40$, $SD = .83$) as compared to civic participation ($M = 3.22$, $SD = .86$) and passive-following ($M = 3.75$, $SD = .89$). The highest score for national identity was 7 so the national identity scores of the participants was moderate ($M = 4.45$, $SD = 1.24$). The results revealed that overall, participants reported higher levels of promotion focus ($M = 6.97$, $SD = 1.32$) and moderate levels of prevention focus ($M = 5.08$, $SD = 1.62$) on Self-Regulatory Focus Scale. Regarding the subscales of the Ego-Identity Status measure, the mean of achievement dimension (Ideological, $M = 4.21$, $SD = .87$) was the highest among

other dimensions. The lowest mean scores were from Diffusion (Ideological, $M = 2.22$, $SD = .79$) dimension.

Table 3.1 Comparison of Males and Females on Major Variables

Variables	Overall		Male		Female		t
	M	SD	M	SD	M	SD	
Active Participation	2.40	.83	2.44	.90	2.37	.79	-.69
Civic Participation	3.22	.86	3.13	.88	3.28	.84	1.58
Passive Following	3.75	.89	3.83	.94	3.70	.85	-1.26
National Identity	4.45	1.24	4.46	1.28	4.45	1.21	-.10
Promotion Focus	6.97	1.32	6.81	1.43	7.08	1.24	1.75
Prevention Focus	5.08	1.62	5.11	1.54	5.07	1.68	-.23
Ideological-Achieved	4.21	.87	4.10	.92	4.28	.83	1.72
Ideological-Foreclosure	2.64	.89	2.62	.92	2.65	.87	.37
Ideological-Moratorium	3.25	.90	3.21	.93	3.28	.88	.69
Ideological-Diffusion	2.22	.79	2.42	.92	2.09	.67	-3.61*

* $p < .05$

Independent-samples T test was used to compare the male and female participants on the active participation, civic participation, passive-following, national identity, promotion focus, prevention focus, and ego-identity status variables. There was no gender differences on the three dimensions of political participation. Gender differences were significant on only ideological-diffusion $t(306) = -3.61$, $p < .05$. Males ($M = 2.41$, $SD = .92$) were more ideologically-diffused than females ($M = 2.09$, $SD = .67$).

A series of univariate analysis of variance were conducted in order to examine the differences between three groups with left-wing, right-wing and moderate political orientation on the major variables. It was found that political groups differed

significantly in terms of active ($F(2, 305) = 8.46, p < .001$), civic ($F(2, 305) = 17.94, p < .001$) and passive ($F(2, 305) = 7.33, p < .001$) political participation, indicating that people with left-wing orientation ($M = 2.54, SD = .81$) reported higher levels of active participation than those with the moderate political orientation ($M = 2.12, SD = .79$). There were no significant differences between left and right-wing and moderate and right-wing in terms of active participation. In terms of civic participation left-wing people ($M = 3.45, SD = .79$) scored higher than those with right-wing ($M = 2.93, SD = .87$) and moderate ($M = 2.88, SD = .84$). There is no significant difference between those that were right-wing and moderate. In terms of passive-following there is only difference between left-wing ($M = 3.90, SD = .80$) and moderate ($M = 3.49, SD = .92$). Those with left-wing more passively follow the political issues than those with moderate.

Univariate analysis of variance was conducted to examine the differences between groups in terms of region lived among political participation. Only a marginally significant result found between town ($M = 2.70, SD = .98$) and metropolis ($M = 2.44, SD = .85$) in terms of political participation ($F(2, 303) = 2.77, p < .10$). No other differences found.

3.2 Correlations between the Major Variables

Pearson correlations were computed to see the pattern and the strength of the associations between the major variables in the study. As seen in Table 3.2. participants' age was positively and significantly correlated with civic participation ($r = .18, p < .01$). As expected education level was positively correlated with civic participation ($r = .15, p < .01$) but no relationships were found among education level, active participation, and passive following.

Active participation was strongly correlated with civic participation ($r = .60, p < .01$) and passive following ($r = .56, p < .01$). As expected, active participation was positively correlated with ideologically-achieved dimension ($r = .15, p < .01$) and

negatively correlated with ideologically-diffused dimension ($r = -.18, p < .01$). Unfortunately no correlations were found between active participation and national identity, promotion focus and prevention focus.

Civic participation was positively correlated with passive following ($r = .47, p < .01$), and ideologically-achieved dimension ($r = .17, p < .01$).

Expectedly, there was a negative correlation with civic participation and national identity ($r = -.21, p < .01$). Civic participation was negatively correlated with ideologically-foreclosed dimension ($r = -.13, p < .05$), and ideologically-diffused dimension ($r = -.18, p < .01$).

Expectedly, passive following was negatively correlated with national identity ($r = -.14, p < .01$). Passive following was positively correlated with ideologically-achieved dimension ($r = .31, p < .01$) and negatively correlated with ideologically-foreclosed dimension ($r = -.25, p < .01$), ideologically-diffused dimension ($r = -.37, p < .01$).

Unexpectedly no correlations found between any of the political participation dimensions and promotion and prevention focus.

Table 3.2 Correlations between Study Variables

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.Age	-													
2.Sex	-.04	-												
3.Education Level	.60**	-.16**	-											
4.Income	.24**	-.07	.20**	-										
5.AP	.05	.04	-.01	.05	-									
6.CP	.18**	-.09	.15**	.08	.60**	-								
7.PF	.09	.07	.10	.01	.56**	.47**								
8.NI	.03	.01	-.02	-.05	-.09	-.21**	-.14*	-						
9.PROF	-.05	-.10	-.03	.02	-.02	-.05	.06	.19**	-					
10.PREF	-.16**	.01	-.16**	-.08	-.03	-.11	-.03	.09	.34**	-				
11.IDACH	.14*	.11	.11	.13*	.15**	.17**	.31**	-.00	.30**	-.03	-			
12.IDFOR	-.02	-.07	-.07	.10	-.02	-.13*	-.25**	.32**	.03	.25**	-.05	-		
13.IDMOR	-.24**	-.04	-.20**	-.08	-.00	.04	-.05	.11**	.25**	.34**	-.17**	.22**	-	
14.IDDIF	-.05	.20**	-.11*	-.07	-.18**	-.18**	-.37**	.00	-.26**	.01	-.27**	.26**	-.05	-

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Note: AP = Active Participation, CP = Civic Participation, PF = Passive Following, NI = National Identity, PROF = Promotion Focus, PREF = Prevention Focus, IDACH = Ideological-Achieved, IDFOR = Ideological-Foreclosure, IDMOR = Ideological-Moratorium, IDDIF = Ideological-Diffusion

3.3 Effect of Self-Regulatory Focus on Political Participation

Hierarchical regression analyses were performed in order to examine the power of self-regulatory focus in predicting the three dimensions of political participation. In these analyses three demographic variables, sex, age, and level of education were entered in the first step so the effect of these variables was statistically controlled. The promotion focus and prevention focus were centered and entered in the second step. The interaction of promotion and prevention focus entered in the third step. No significant effect found on active participation. The only significant variable on civic participation was age ($B = .15, p < .05$). With increasing age civic participation increases. Again no significant effect found on passive following.

Table 3.3 Summary of Regression Analyses for Subfactors of Regulatory Focus Predicting Active participation, civic participation and passive-following

	Active Participation β	Civic Participation β	Passive Following β
Step – 1			
Age	.10	.15*	.03
Sex (1= Women, 2= Men)	.04	-.08	.09
Education-Level	-.07	.04	.10
F change	.78	4.01	2.00
R ²	.01	.04	.02
Adjusted R ²	-.00	.03	.01
Step – 2			
PROF	-.01	-.03	.09
PREF	-.03	-.07	-.04
F change	.17	1.12	1.08
R ²	.01	.05	.03
Adjusted R ²	-.01	.03	.01
Step-3			
PROF x PREF	.05	.03	.05
F change	.68	.28	.77
R ²	.01	.05	.03
Adjusted R ²	-.01	.03	.01

*p < .05

Note: PROF = Promotion Focus, PREF = Prevention Focus

3.4 Effect of Ego Identity Status on Political Participation

Hierarchical regression analyses were performed in order to examine the power of identity statuses in predicting the three dimensions of political participation. In these analyses three demographic variables, sex, age, and level of education were entered in the first step so the effect of these variables was statistically controlled. Four identity statuses (IDACH, IDFOR, IDMOR, and IDDIF) were entered in the second step.

3.4.1 Predictive powers of Demographic variables Age, Sex and Education

Level

The results of hierarchical regression analysis showed that the demographic variables could only explain the very small portion of the variability among active participation ($R^2 = .01$), civic participation ($R^2 = .04$), and passive following ($R^2 = .02$). Among the regression coefficients only age was significant among civic participation ($\beta = .15$, $p < .05$). While age increases civic participation also increases.

3.4.2 Predicting Active Participation

The results of hierarchical regression analysis showed that at Step 2, R was significantly different from zero, $F(11, 295) = 3.79$, $p < .05$. The model could only explain the 6 % of the variability among active participation ($R^2 = .06$). Among the coefficients only two of them were significant, ideological-achieved ($\beta = .15$, $p < .05$) and ideological-diffused ($\beta = -.19$, $p < .05$). By looking at the coefficients we can conclude that increase in ideological-achievement score increases active participation, and increase in ideological-diffusion decreases active participation.

3.4.3 Predicting Civic Participation

The results of hierarchical regression analysis showed that the R was significantly different from zero for both step-1 and step-2, $F(3, 303) = 4.08$, $p < .01$ and $F(7, 299) = 5.00$, $p < .001$ respectively. Although the F-score was significant, the three

demographic variables could only explain the 4 % of the variability among civic participation and only the coefficient of age was significant. At step-2 the IVs could explain 10 % of the variability among civic participation. Among the coefficients the three of them were significant which are ideological-achieved ($\beta = .19, p < .05$), ideological-moratorium ($\beta = .17, p < .05$) and ideological-foreclosure ($\beta = -.13, p < .05$). Interpreting the coefficients it could be said that while increase in ideological-achieved and ideological-moratorium scores increases civic participation increase in ideological-foreclosure decreases civic participation.

3.4.4 Predicting Passive Following

The results of hierarchical regression analysis showed that the R was significantly different from zero for only step-2, $F(7, 295) = 21.31, p < .001$. The three demographic variables could only explain the 2 % of the variability among passive following and none of the coefficients was significant. At step-2 the IVs could explain 24 % of the variability among passive following. Among the coefficients only three of them were significant which are ideological-achieved ($\beta = .33, p < .001$), ideological-diffusion ($\beta = -.34, p < .001$) and ideological-foreclosure ($\beta = -.17, p < .05$). Interpreting the coefficients it could be said that increase in ideological-achieved score increases passive following. Increase in ideological-diffusion and ideological-foreclosure scores decrease passive following.

Table 3.4 Summary of Regression Analyses for Subfactors of Ego Identity Status Predicting Active participation, civic participation and passive-following

	Active Participation <i>B</i>	Civic Participation <i>B</i>	Passive Following <i>β</i>
Step – 1			
Age	.10	.15*	.03
Sex (1 = Women, 2 = Men)	.04	-.08	.09
Education-Level	-.07	.04	.10
F change	.78	4.08	2.00
R ²	.01	.04	.02
Adjusted R ²	-.00	.03	.01
Step – 2			
IDACH	.15*	.19*	.33**
IDFOR	.07	-.13*	-.17*
IDMOR	-.00	.17*	.09
IDDIF	-.19*	-.10	-.34**
F change	3.79	5.00	21.31
R ²	.06	.10	.24
Adjusted R ²	.03	.08	.22

*p < .05, **p<.001

Notes: IDACH = Ideological-Achieved, IDFOR = Ideological-Foreclosure, IDMOR = Ideological-Moratorium, IDDIF = Ideological-Diffusion

CHAPTER 4

DISCUSSION

The main objective of the current study was to measure the relationships among political participation of youth, ego-identity status, self-regulatory focus, and national identity. In this section main findings of the current study are discussed considering the relevant literature and hypotheses presented in the first chapter. First of all the effect of demographics on political participation will be presented and discussed, then the differences between political orientations in terms of political participation will be presented. After these the effect of the variables on three dimensions of political participation will be presented and discussed separately. Then, major contributions of the study are mentioned. Finally, limitations of the current study are discussed together with suggestions for future research.

4.1 Effect of Demographics: Age, Gender, and Education Level

According to the results, age was found to be positively related to only civic participation not to active participation and passive following. The findings partially supported the hypotheses relevant to age. While age increases civic participation also increases. These findings are consistent with the literature (Çam, 1977; Fahmy, 1996). Age seems to be an important variable for civic participation. Unexpectedly there were no relationships between age and both active participation and passive following. The active participation scores were relatively low among all age groups, therefore the groups didn't differ from each other. Namely the

active participation of youth is low among all age groups therefore it didn't yield a variance among the selected age range, which is 18 and 35. Also the passive following scores were relatively high compared to both active participation and civic participation. Since the sample was very educated it can be expected that such a sample participates to politics at least passively. Again with the same explanation the high scores in passive following might not yield a variance among the selected age interval. Actually Parlak (1999) found that there were no differences between first and last grade university students in terms of participation. This study extends these findings on participation among youth. If the age range increases consistent with the literature (Çam, 1977; Fahmy, 1996) it is expected that the relationships between age and all dimensions of political participation will show up.

In terms of gender, no differences found in the study among all three types of political participation and gender. The hypothesis 2 was not supported. Looking at the parliament, to the members of political parties, number of male and female candidates etc., it can be concluded that males dominate females in political arena. However, findings of the study did not reflect the gender differences in the political arena. Andersen (1975) found that there is a difference between housewives and working women in terms of political participation and the rates of working women are similar to those of men. Considering the education level of the sample (97.4% with university or higher degree) such a result with no difference on political participation may be expected.

As expected, education level was found to be positively related to civic participation. The findings on civic participation is consistent with the literature (Conway, 1985; Verba et al., 1995) but it should be tested with a sample with more diverse education levels because the sample of the thesis was not diverse. The results also demonstrated that there were no significant relationships between education level, active participation and passive following. The findings were not predicted and they may be result from non-diverse sample of the thesis. As seen in the participants section, the sample mostly consisted of university or higher degree

participants. Consequently, these results may not be surprising. Future studies should collect data not only from university students but also from different educational levels in order to get rid of the problem of education level.

4.2 Political Orientation Differences on Political Participation

It was found that those with left-wing orientation had higher scores on active participation, civic participation and passive following than those with moderate orientation. However, there was no difference between moderate and right-wing on all three dimensions. According to Güldü (2010) the left-wing people are scoring higher than moderate and right-wing people on almost all the questions asked by him like talking on political issues, joining political meetings, demonstrations, or protest activities, and trying to persuade others to vote. And on most of them the moderate and right-wing don't differ from each other. Güldü (2010) stated that this difference comes from the nature of being left-wing in Turkey because of the ongoing anti-leftist campaigns for years and as a result the leftists are trying to show their opinions more powerful and trying to persuade people.

The only difference between those with left-wing orientation and right-wing orientation was seen on civic participation. Those with left-wing orientation showed more civic participation than those with right-wing. On other two dimensions -active participation and passive following- these two groups did not differ. According to Okur (2007), while conservative parties try to hold political participation at very low levels, democratic-left parties try to increase political participation to very high levels. It seems that Okur's prediction worked as the difference between left-wing orientation and moderate orientation. But looking at the left-wing right-wing differences it seems that this prediction only worked for civic participation among youth. Civic participation dimension is more safer for youth than active participation, which consists of more safer actions like signing a petition, and joining a protest on internet. Therefore youth that are interested in politics may show more civic participation confidently. And the expected difference between left-wing and right-wing came up for civic participation. As

mentioned active participation is not so safe for youth in Turkey. According to Parlak (1999) 41% of the participants that are aged between 17 and 27 stated that they will participate politics more after graduation and 10% stated that they are not participating politics actively since they are worried about the consequences. Parlak (1999) stated that the underlying reasons for this situation should be searched of the 1982 constitution which banned youth to participate party activities until the related by law changed at 1995. As a result of all these, both left-wing, and right-wing youth may have low active participation scores and may not present significant differences on active political participation.

4.3 Predictors of Political Participation

Since the main aim of this thesis was to explore how ego-identity status, self-regulatory focus, and national identity are associated with political participation which has three dimensions : active participation, civic participation and passive following, predictive powers of the concerned variables were investigated, respectively.

4.3.1 Ego-Identity Status

It was found that Ego-Identity Status has significant relationships with the three dimensions of political participation. These relationships will be discussed separately in the following sections.

4.3.1.1 Active Participation

As expected, ideologically-achieved and ideologically-diffused dimensions predicted active participation. While ideologically-achieved dimension was positively associated with active participation, ideologically-diffused dimension was negatively associated with active participation. The positive correlation between ideologically-achieved dimension and active participation may be explained in terms of the characteristics of idologically-achieved dimension. As known, a person in identity achievement status experiences a crisis and is

committed to an occupation and ideology. They are committed to some sort of ideological ideas and they are clear about their political orientation. These characteristics may lead the individual to participate in politics. The negative association between ideologically-diffused dimension and active participation also may be rely on the characteristics of ideologically-diffused dimension.

The identity diffusion subject may or may not experience a crisis period but he/she is lack of commitment. Subject has neither decided about an occupation nor thought about it. Therefore, they haven't think on political issues so they are vague on ideological issues. As a result they refrain from participating in politics actively.

Unexpectedly there were no significant relationship between ideologically-moratorium dimension and active participation. The moratorium participants may be in the crisis period and their commitments may be vague. They may think about political issues and may have ideas on ideological issues but these ideas may not lead them to show active participation because they are not committed to those ideas. As Parlak (1999) found, youth prefer more safer political activities like signing a petition or boycotting than protest activities or joining a strike. With vague commitments it is hard for the youth to show active participation because they think that if they actively participate in politics they may endanger their education and after graduation life.

Again unexpectedly there were no significant relationship between ideologically-foreclosure dimension and active participation. Youth in ideologically-foreclosure dimension doesn't experience a crisis period but has a commitment which is the parents' commitment that they think for their child. As Kalaycıoğlu (2007) stated, the 80s and 90s created de-politicised masses in Turkey. In such an atmosphere the commitment of parents' that they think for their child should of course to be in the direction of de-politicisization. But unfortunately this pattern didn't occur. Future studies should explore the political participation of parents' in relation with the political participation of their children in detail.

4.3.1.2 Civic Participation

As expected ideologically-achieved, ideologically-moratorium and ideologically-foreclosure dimensions predicted civic participation. Both ideologically-achieved and ideologically-moratorium dimensions were positively associated with civic participation. However, ideologically-foreclosure dimension was negatively associated with civic participation. As discussed in the previous section a person in identity achievement status experiences a crisis and is committed to an occupation and ideology. As a result they are clear about their political orientations and they may display activities like signing a petition, and boycotting a trade because of political reasons more easily.

The subject in moratorium status is in the crisis period and his/her commitments are vague. They may thought about political issues, but they don't have a commitment. As a result these youth may show civic participation confidently since as mentioned civic participation is more safer than active participation. Consequently this status was positively associated with civic participation.

The subject in foreclosure status doesn't have a crisis period but he/she has commitment which is the commitment their parents' decide on behalf of him/her. In such a de-politicised environment (Kalaycıoğlu, 2007) the parents' attitude to political participation may be negative. The characteristics of foreclosure dimension and the de-politicised enviroment may lead participants not to demonstrate civic participation. As expected identity-foreclosure dimension was found to be negatively associated with civic participatipation which involve activites like signing a petition and joining a protest on internet.

Unexpectedly the ideologically-diffusion status was not significantly associated with civic participation. Identity diffusion subject may or may not experience a crisis period but he/she is lack of commitment. Subject has neither decided about an occupation nor taught about it. This causes them not to think about political issues, they are vague on ideological issues. As a result it was expected that this

status would be negatively associated with civic participation but the expectation was not confirmed in the present thesis. It seems that youth that are high on ideologically-diffusion status are negatively prone to active participation but they are confused on civic participation.

4.3.1.3 Passive Following

As expected ideologically-achieved, ideologically-foreclosure, and ideologically-diffusion dimensions predicted passive following. While ideologically-achieved status was positively associated with passive following, ideologically-foreclosure and ideologically-diffusion dimensions were negatively associated with it. Compared to active participation and civic participation, passive following is the least demanding and the safest participation type. As discussed in the previous sections a person in identity achievement status experiences a crisis and is committed to an occupation and ideology. And so showing interest in political developments and following them via newspapers and magazines which are the activities of passive following may be easier to perform for the participants.

As expected the ideologically-foreclosure status was negatively associated with passive following. The subject in foreclosure status doesn't experience a crisis period but has a commitment which is the commitment their parents' choose for them. As Kalaycıoğlu (2007) stated the 80s and 90s were the era that is characterized as the creation of de-politicized youth in Turkey. In such an era the commitment that parents choose for their child would be non-participation. Some numbers may help in explaining the nature of that era. After the 80 military coup, 650.000 people arrested, 171 people died via torture, 517 people sentenced to death, 3.974 professors fired, newspapers didn't published for nearly a year etc. Such an empire of fear may lead to this type of commitment.

As expected the ideologically-diffused status was significantly and negatively associated with passive following. As mentioned before, youth in ideologically-diffused status may or may not experience a crisis period but they are lack of

commitment. They have neither decided about an ideology nor taught about it. Since they do not have a commitment on ideological issues, youth in diffusion status may be unconcerned with even passively following the political issues.

Further, ideologically-moratorium status was not found to be associated with passive following. Actually while the degree of political participation decreases from active participation to passive following it was expected that the effect of moratorium status will increase since the lower the degree of participation, the lower the commitment it demands. Namely it is more easy to passively follow the politics than civic participation and active participation. It is meaningful that with a vague commitment they don't show active participation and they didn't. But while this vague commitment predicted civic participation it didn't predicted the less demanding dimension passive following. More research is needed in order to understand this contradiction.

4.3.2 Self-Regulatory Focus

There were no relationships among promotion, prevention focus and all three dimensions of political participation. There is some evidence that self-regulatory focus is related to different levels of openness to change which are shown to be related to liberalism and conservatism (Jost et al., 2003; Libenman, Idson, Camacho, & Higgins, 1999). Liberalism is associated with openness to social progress and change, whereas conservatism is associated with uncertainty about change and a preference for the status quo (Kerlinger, 1984). As Pattershall (2008) showed, promotion focus predicted liberal attitudes, whereas prevention focus predicted conservative ideology. Johnson (2008) found that liberal ideology is related to higher turnout numbers. Based on these findings, it is possible to argue that regulatory focus has a direct effect on political participation. However, no relationships were found between regulatory focus and political participation in the present study.

When the literature on political participation is examined it is seen that there have been no studies searching the direct effect of regulatory focus on political participation. The present thesis has tried to examine the association between self-regulation and political participation but no significant results found. Previous studies explored the relationships of the ideologies liberalism and conservatism. This relationship may not have occurred in Turkish sample, maybe because of the perceived political ideologies. The first step for further research may be to explore the relationships between regulatory focus and perceived socio-political identity domains such as secular-leftist, nationalist-conservative, and liberal as Dalmış and İmamoğlu (2000) found among Turkish adults and university students. Moreover further research is needed to fully understand the relationship patterns among political ideology, openness to change, regulatory focus, and political participation.

4.3.3 National Identity

The results showed that national identity has no relationship with active participation. That means no matter it is low or high national identity does not have an influence on active participation. The results also presented that national identity has a negative relationship with both civic participation and passive following. These findings contradict with the literature. According to Huddy and Khatib (2007) political participation increases with national identity. There might be several reasons for these findings. According to Huddy and Khatib (2007) when identification with the group increases, conforming to the group norms increases. If the group norms promote political participation like in America (Huddy & Khatip, 2007) the participation increases. Whether there is such a norm in Turkey is vague. One study searched for the eighth grade students' perceptions of being a good citizen (Mısırlı-Özsoy, 2010). Accordingly, while the most of the students see voting and following political issues as important, more than half of them see joining a political party as unimportant. And for the expected participation in future while most of them stated that they are planning to collect signature for a petition and participate in peaceful protests, again most of them stated that they are

certainly not going to join a party and not going to write letters to the newspapers about political topics. Thus it can be concluded that civic participation and passive following are seen as the properties of a good citizen, but active participation is not. According to the findings of Mısırlı-Özsoy (2010) combined with the findings of Huddy, and Khatip (2007) there should have been a positive relationship between national identity and both civic participation and passive following and a negative relationship between national identity and active participation. But the results didn't supported these expectations. One possible explanation of these findings can be made by the scale used. The national identity scale used measured the identification with the Turkish identity. But as Sezdirmez (2008) found there are different identities that people prefer to belong to. He found that while the most of the Middle East Technical University students prefer the identity of "Turkey Citizen" the most of the Gazi University students prefer the identity of "Turkish". A note from the same study stated that most of the high school students prefer "Turkey Citizen" identity as their identity preferences. Therefore it is possible that the scale used was not a good measure for national identity in Turkey. Further research is needed in order to understand the effect of national identity on political participation and also to explore the best fit scale in order to measure national identity in Turkey.

4.4 Conclusions and Main Contributions of the Thesis

The aim of the thesis was to investigate how social psychological variables - ego-identity status, self-regulatory focus, and national identity – and several demographic variables (e.g., education, age) affect dimensions of political participation (active participation, civic participation, and passive following) of youth in Turkey. The results indicated that ideologically-achieved status was positively associated with all three dimensions of political participation. Ideologically-moratorium status was only and positively associated with civic participation. While ideologically-foreclosure dimension was negatively associated with civic participation and passive following, ideologically-diffusion status was

negatively associated with active participation and passive following. Self-regulatory focus was found to be unrelated with all dimensions of political participation. Looking at the national identity it was found that national identity was negatively correlated with civic participation and passive following.

Political participation of youth is a problematic topic recently around the world. This study showed that this topic is also problematic in Turkey. Youth are interested in politics but the active participation scores are very low which shows that youth do not actively participate to the politics. This thesis contributed to the literature by studying the relationships between social psychological variables and political participation of youth. This is the first social psychological research on political participation of youth in Turkey. Also for the first time the the relationships among the two variables self-regulatory focus and ego-identity status and political participation of youth were studied.

4.5 Limitations of the Study and Suggestions for the Future

There were also a number of limitations of this study that should be considered in interpreting the findings and in planning future research. The first shortcoming of the thesis is the selection of sample. As mentioned online survey was used and snowball selection method was used. The sample does not constitute a representative sample. For future research this point should be considered and more representative sample should be used. In the study the starting point was socialization and accordingly three related dimensions investigated. But talking on socialization the effect of family and peers should also be measured and investigated directly. Future studies should consider this point. Another limitation of the study is on national identity scale. Since the youth may choose different identities to belong to about nationality, the scale should be adapted with the most inclusive identity among youth in order to investigate the relationship between

national identity and political participation more accurate. Finally, the study relied on correlational analyses. Future studies may use other methods like longitudinal or experimental designs to better understand the relations among the variables of the study.

REFERENCES

- Adams, L., Faseur, T., & Geuens, M. (2011). The Influence of the self-regulatory focus on the effectiveness of stop-smoking campaigns for young smokers. *The Journal of Consumer Affairs*, 45(2), 275–305.
- Aksoy, O. (2011). 60'ların Hürriyet Kuşağından 68'lerin Devrim Kuşağına Gençlik Hareketleri ve Nedenleri. Retrieved December 5, 2011 from <http://politikadergisi.com/okur-makale/60larin-hurriyet-kusagindan-68lerin-devrim-kusagina-genclik-hareketleri-ve-nedenleri>.
- Alijević, M. (2011). The national identity in the European Union. *Anali Pravnog Fakulteta Univerziteta u Zenici*, 7, 147-158.
- Alwin, D. F., Cohen, R. L., & Newcomb, T. M. (1991). *Political attitudes over the Life span: The Bennington women after fifty years*. Madison, WI: University of Wisconsin Press.
- Andersen, K. (1975). Working women and political participation, 1952-1972. *American Journal of Political Science*, 19(3), 439-453.
- Arı Hareketi (2008). Türk gençliğinin siyasal tutumları araştırması raporu. Retrieved December 5, 2011 from http://www.ari.org.tr/pdfs/08_02.pdf
- Arman, B. (2008). Apolitik olmakla eleştirilen gençlerin tutumunun nedeni Saptandı. *Yeni Aktüel*, 149.
- Bennett, S. E., Rhine, S. L., Flickinger, R. S., & Bennett, L. L. (1999). “Video malaise” revisited-public trust in the media and government. *Harvard International Journal of Press-Politics*, 4, 8–23.
- Benny, M., & Geiss, P. (1950). Social class and politics in Greenwich, British *Journal of Sociology*, 1950 (1), 310-327.
- Berelson, B. R., Lazarsfeld, P. F., & Mcphee, N. W. (1954). *Voting*. Chicago : University of Chicago Press.
- Berg, L., & Hjerm, M. (2010). National identity and political trust. *Perspectives on European Politics and Society*, 11(4), 390–407.

- Blais, A., & Labbe-St-Vincent, S. (2011). Personality traits, political attitudes and the propensity to vote. *European Journal of Political Research*, 50(3), 395–417.
- Bolzendahl, C., & Coffé, H. (2009). Are 'good' citizens 'good' participants? testing citizenship norms and political participation across 25 nations. *Political Studies*, 60(4), 763-791.
- Capella, J. N., & Jamieson, K. H. (1996). News frames, political cynicism, and media cynicism. *Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 54(6), 71–84.
- Cavanaugh, T. E. (1991). When turnout matters: Mobilization and conversion as determinants of election outcomes. In W. Crotty (Ed.), *Political participation and American democracy* (pp. 89-112). New York: Greenwood Press.
- Cohen, A., Vigoda, E., & Samorly, A. (2001). Analysis of the mediating effect of personal-psychological variables on the relationship between socioeconomic status and political participation: A structural equations framework. *Political Psychology*, 22(4), 727-757.
- Conover, P. J., Donald, D. S., & Ivor, M. C. (2004). The elusive ideal of equal citizenship: political theory and political psychology in the United States and Great Britain. *Journal of Politics*, 66(4), 1036–1068.
- Conway, M. M. (1999). *Political participation in the United States* (3rd ed.). Washington, DC: Congressional Quarterly Press.
- Conway, M. M., Steuernagel, G. A., & Ahern, D. W. (1997). *Women and political participation: Cultural change in the political arena*. Washington, DC: CQ Press.
- Cottam, M., Dietz-Uhler, B., Mastors, E. M., & Preston, T. (2004). *Introduction to political psychology*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.
- Cross, W., & Lisa, Y. (2004). The contours of political party membership in Canada. *Party Politics*, 10(4), 427-444.
- Crotty, W. (1991). Political participation: Mapping the terrain. In W. Crotty (Ed.), *Political participation and American democracy* (pp. 1-22). New York: Greenwood Press.
- Çakır, G. S., & Aydın, G. (2005). Parental attitudes and ego identity status of Turkish adolescents. *Adolescence*, 40(160), 847-859.
- Çam, E. (1977). *Siyaset bilimine giriş*. İstanbul : İstanbul Üniversitesi Yayınları.

- Dahl, A. R. (1963). *Modern political analysis*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Dalmış, I., & İmamoğlu, E. O. (2000). Yetişkin ve üniversite öğrencilerinin sosyopolitik kimlik algıları. *Türk Psikoloji Dergisi*, 15, 1-18.
- Dalton, R. J. (2006). Citizenship norms and political participation in America: the good news is ... the bad news is wrong. Retrieved March 30, 2013, from <http://www8.georgetown.edu/centers/cdacs/cid/DaltonOccasionalPaper.pdf>.
- Daver, B. (1968). *Siyasal bilime giriş*. Ankara: Siyasal Kitabevi.
- DeLamater, J., Daniel, K., & Herbert, C. K. (1969). On the nature of national involvement: a preliminary study. *Journal of Conflict Resolution*, 13(3), 320–357.
- Denny, K., & Doyle, O. (2008). Political interest, cognitive ability and personality: Determinants of voter turnout in Britain. *British Journal of Political Science*, 38(2), 291–310.
- Denver, D., & Hands, G. (1997), Turnout, In Norris, P. and Gavin, N.T. (Ed.), *Britain Votes 1997*, Oxford: Oxford University Press.
- Doğruyol, B. (2008). *The impact of parental control and support on the development of chronic self-regulatory focus*. Unpublished master's thesis, Middle East Technical University, Ankara.
- Driskell R., Embry, E., & Lyon, L. (2008). Faith and politics: the influence of religious beliefs on political participation. *Social Science Quarterly*, 89(2), 294-314.
- Erikson, E. H. (1963). *Childhood and society*. New York: Norton.
- Erikson, E. H. (1968). *Identity, youth and crisis*. New York: Norton.
- Fahmy, E. (1996) *Young peoples political participation – results from the 1996 MORI omnibus survey*. Retrieved June 22, 2011, from <http://www.radstats.org.uk/no070/article3.htm>.
- Friedman, R. S., & Forster, J. (2001). The effects of promotion and prevention cues on creativity. *Journal of Personality and Social Psychology*, 81, 1001–1013.
- Frieswijk, N., & Hagedoorn, M. (2009). Being needy versus being needed: The role of self-regulatory focus in the experience of breast cancer. *British Journal of Health Psychology*, 14, 69–81.

- Gallup. (2008). *Nearly all Americans consider military service 'patriotic'*. Retrieved October 10, 2012 from <http://www.gallup.com/poll/108646/Nearly-All-Americans-Consider-Military-ServicePatriotic.aspx>.
- Gentry, B. (2010, January). *Encouraging youth voting: personal identity development and inspirational leaders*. Paper presented at the Annual Southern Political Science Association Conference, Statesboro, GA.
- Gerber, A. S., Huber, G. A., Doherty, D., Dowling, C. M., Raso, C., & Ha, S. E. (2011). Personality traits and participation in political processes. *The Journal of Politics*, 73 (3), 692-706.
- Gerber, A. S., Huber, G. A., Huberty, D., & Dowling, C. (2010). Personality and political attitudes: Relationships across issue domains and political contexts. *American Political Science Review*, 104(1), 111–133.
- Güldü, Ö. (2010). *Üniversite öğrencilerinde siyasal kimlik*. Unpublished master's thesis, Ankara University, Ankara.
- Hague, R., & Harrop, M. (2007). *Political Science: A comparative introduction*. Hampshire: Palgrave Macmillan.
- Hibbing, M. V., Ritchie, M., & Anderson, M. R. (2011). Personality and political discussion. *Political Behavior*, 33, 601-624.
- Higgins, E. T. (1997). Beyond pleasure and pain. *American Psychologist*, 52, 1280-1300.
- Huddy, L. (2001). From social to political identity: A critical examination of social identity theory. *Political Psychology*, 22(1), 127-156.
- Huddy, L., & Khatib, N. (2007). American patriotism, national identity, and political involvement. *American Journal of Political Science*, 51(1), 63–77.
- Hult, R. E. (1979). The relationship between ego identity status and moral reasoning in university women. *The Journal of Psychology*, 103, 203-207.
- Inglehart, R., & Norris, P. (2003). *Rising tide: Gender equality and cultural change around the world*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jarvis, S. E., Montoya, L., & Mulvoy, E. (2005). The political participation of working youth and college students (Working Paper No. 36). Retrieved from The Annette Strauss Institute for Civic Participation Circle website <http://www.civicyouth.org/PopUps/WorkingPapers/WP36Jarvis.pdf>.

- Jennings, M. K., & Niemi, R. G. (1981). *Generations and politics: A panel study of young adults and their parents*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 427-444.
- Jennings, M. K., Stoker, L., & Bowers, J. (2009). Politics across generations: family transmission reexamined. *Journal of Politics*, 71 (3), 782-799.
- Johnson, J. M. (2008, April). *Small turnout, large problems: An analysis of political participation in American large city mayor elections*. Paper presented at the annual meeting of the MPSA Annual National Conference, Chicago.
- Jost, J. T., Glaser, J., Kruglanski, A. W., & Sulloway, F. J. (2003). Political conservatism as motivated social cognition. *Psychological Bulletin*, 129(3), 339-375.
- Kalaycıoğlu, E. (2007, March). *State, civil society and political participation in Turkey*. Paper presented at the International Studies Meeting Chicago, Illinois.
- Kapani, M. (1997). *Politika bilimine giriş*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- Kerlinger, F. N. (1984). *Liberalism and conservatism : The nature and structure of social attitudes*. Hillsdale, NJ : Lawrence Erlbaum Associates.
- Khatib, N. (2007). *The influence of national identity and civic norms on political involvement*. Paper presented at the annual meeting of the Midwest Political Science Association, Chicago, April 12-15, 2007.
- Kıral, G., Dönmez, A., & Hasta, D. (2008). A valuation of relative deprivation and just world belief variables on political participation levels of women living in Turkey. *Journal for Women's Studies*, 9(2), 47-58.
- Klar, M., & Kasser, T. (2009). Some benefits of being an activist: Measuring activism and its role in psychological well-being. *Political Psychology*, 30(5), 755-777.
- Kuhnen, U., & Hannover, B. (2010). Culture, self-construal, and regulatory focus: How and what to promote or prevent? *Psychological Inquiry*, 21, 233-238.
- Lane, R. E. (1955). Political personality and electoral choice. *American Political Science Review*, 49(1), 173-190.
- Levinson, D. J. (1958). *The relevance of personality for political-participation*. *Public Opinion Quarterly*, 22, 3-10.

- Lieberman, N., Idson, L. C., Camacho, C. J., & Higgins, E. T. (1999). Promotion and prevention choices between stability and change. *Journal of Personality and Social Psychology*, 77(6), 1135-1145.
- Lin, S. Y. C. (2011). Re-examining the relationship between the cross-strait interflow and Taiwan's national identity. *Journal of Global Change & Governance*, 4(1), 1-15.
- Linn, E. L. (1949). The influence of liberalism and conservatism on voting behavior. *The Public Opinion Quarterly*, 13(2), 299-309.
- Mann, S. (1999). What the survey of American college freshman tells us about their interest in politics and political science. *Political Studies*, 32, 263–268.
- Marcia, J. E. (1966). Development and validation of ego-identity status. *Journal of Personality and Social Psychology*, 3, 551–558.
- Marcia, J. E. (1980). Identity in adolescence. In J. Adelson (Ed.), *Handbook of adolescent psychology* (pp. 159–187). New York: Wiley.
- Mattei, F., & Niemi, R. G. (1991). Unrealized partisans, realized independents, and the intergenerational transmission of partisan identification. *Journal of Politics*, 53(1), 161-174.
- McClosky, Herbert. (1958). Conservatism and personality. *The American Political Science Review*, 52(1), 27–45.
- Melkonian-Hoover, R. (2008). Gendered pathways to the political: the political participation of women factory workers in Mexico. *Social Science Quarterly*, 89(2), 351-371.
- Mısırlı-Özsoy, A. (2010). *8th grade students' perceptions of civic issues and participation in electoral, political and civic activities*. Unpublished Doctoral Dissertation, Middle East Technical University, Ankara.
- Milbrath, L. (1965). *Political participation: how and why do people get involved in politics?* Chicago: Rand McNally.
- Miller, R. B., & Glass, J. (1989). Parent–child similarity across the life course. *Journal of Marriage and the Family*, 51(4), 991-997.
- Mondak, J. J. (2010). *Personality and the foundations of political behavior*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Mondak, J. J., Canache, D., Seligson, M. A., & Hibbing, M. V. (2011). The participatory personality: Evidence from Latin America. *British Journal of Political Science*, 41(1), 211–221.
- Mondak, J. J., & Halperin, K. D. (2008). A framework for the study of personality and political behaviour. *British Journal of Political Science*, 38(2), 335–362.
- Mondak, Hibbing, J. J. M. V., Canache, D., Seligson, M. A., & Anderson, M. R. (2010). Personality and civic engagement: An integrative framework for the study of trait effects on political behavior. *American Political Science Review*, 104(1), 85–110.
- Muldoon, O. T., McLaughlin, K., & Trew, K. (2007). Adolescents' perceptions of national identification and socialization: A grounded analysis. *British Journal of Developmental Psychology*, 25, 579–594.
- Okur, F. (2007). *Siyasete katılımın sosyo kültürel boyutları: Karaman il örneği*. Unpublished master's thesis, Selçuk University, Konya.
- O'Neill, B. (2001). Generational patterns in the political opinions and behaviour of Canadians. *Policy Matters*, 2(5).
- Örmeci, O. (2010). *Türk siyasal tarihinde gençlik*. Retrieved December 5, 2011, from <http://ydemokrat.blogspot.com/2010/07/turk-siyasal-tarihinde-genclik.html>.
- Parkinson, R. (2007). *Voter turnout in Canada*. Retrieved December 5, 2011, from <http://www.mapleleafweb.com/features/voter-turnout-canada>.
- Parlak, İ. (1999). *Türkiye'de gençlik ve siyaset H.Ü. beytepe kampüsü örneği*. Unpublished master's thesis, Hacettepe University, Ankara.
- Pattershall, J. (2006). *Promotion, prevention, and politics : Linking regulatory focus to political attitudes and ideology*. Unpublished master's thesis, University of Maine, USA.
- Raney, T., & Berdahl, L. (2009). Birds of a feather? citizenship norms, group identity, and political participation in Western Canada. *Canadian Journal of Political Science*, 42(1), 187-209.
- Rosenstone, S. J., & Hansen, J. M. (1991). *Mobilization, participation, and democracy in America*. New York: Macmillan.
- Saenger, G. H. (1945). Social status and political behavior. *American Journal of Sociology*, 51(2), 103-113.

- Schatz, R. T., Ervin, S., & Howard, L. (1999). On the varieties of national attachment: blind versus constructive patriotism. *Political Psychology* 20(1), 151-174.
- Schenkel, S., & Marcia, J. E. (1972). Attitudes toward premarital intercourse in determining ego identity status in college women. *Journal of Personality*, 40(3), 472-482.
- Sezdirmez, A. (2008). *Türk gençliğinin gelecek tasavvuru ve siyasete bakışı*. Unpublished master's thesis, Selçuk University, Konya.
- Smith, A. D. (1991). *National identity*. Penguin books.
- Sniderman, P. M. (1975). *Personality and democratic politics*. Berkeley: University of California Press.
- Tajfel, H. (1974). Social identity and intergroup behavior. *Social Science Information*, 13, 65-93.
- Tajfel, H. (ed.) (1978). *Differentiation between social groups: Studies in the social psychology of intergroup relations*. London: Academic Press.
- Tajfel, H., & Turner, J. C. (1979). An integrative theory of intergroup conflict. In S. Worchel, & W. G. Austin (Eds.). *The Social psychology of intergroup relations* (pp. 33-47). Monterey: Brooks/Cole.
- Theiss-Morse, E., & Whitaker, E. (2008). *Doing what good Americans do: identity, participation, and the importance of group norms*. Paper prepared for presentation at the annual meeting of the Midwest Political Science Association, Chicago, April 3-6, 2008.
- Toğan, H. (2006). *Politik katılımın eğitim düzeyi, cinsiyet ve psikolojik değişkenler bağlamında incelenmesi*. Unpublished master's thesis, Hacettepe University, Ankara.
- Tokgöz, O. (1979). *Siyasal haberleşme ve kadın*. Ankara: A. Ü. Siyasal Bilimler Fakültesi Yayınları, 429.
- Tola, Ö. (2007). *Türkiye'deki üniversite öğrencilerin siyasal katılım düzeylerinin incelenmesi*. Unpublished master's thesis, Ankara University, Ankara.
- Verba, S., & Nie. N. H. (1972). *Participation in America: Political democracy and social equality*. New York: Harper & Row.

Welch, S. (1977). Women as political animals? *American Journal of Political Science* 21, 711-730.

Youth (Non-) Voters. Retrieved December 5, 2011, from http://archive.fairvote.org/turnout/youth_voters.htm.

APPENDIX A

The Questionnaire Package

Gönüllü Katılım ve Bilgilendirme Formu

Sayın katılımcı,

Bu çalışma Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, Sosyal Psikoloji yüksek lisans programına bağlı olarak Prof. Dr. Nebi Sümer'in danışmanlığında yürütülen, Serkan Pakhuylu'nun yüksek lisans tez çalışmasıdır. Bu çalışmada her soruya vereceğiniz yanıtlar son derece önemli olduğundan, lütfen her soruyu dikkatle okuyup size en uygun gelen cevabı anket içindeki yönergeleri dikkate alarak veriniz. Ankette yer alan soruların doğru veya yanlış cevabı yoktur ve sizden kimliğinizle ilgili hiçbir bilgi istenmemektedir. Vereceğiniz bilgiler kimlik bilgileriniz alınmadan tamamıyla gizli tutularak, yalnızca araştırmacılar tarafından, grup düzeyinde değerlendirilecektir. Çalışmadan elde edilecek sonuçlar sadece bilimsel amaçlı olarak kullanılacaktır. Ankete katılım tamamen gönüllülük esasına dayanmaktadır. Çalışmada sizi rahatsız eden herhangi bir soruyla karşılaşırsanız ya da ankete devam etmek istemezseniz bu durumda anketi yarıda bırakabilirsiniz. Veri toplama ve analiz sürecinin sonunda elde edilen bulgularla ilgili tüm sorularınız cevaplandırılacaktır.

Yardımlarınız ve katılımınız için teşekkür ederiz.

Çalışma hakkında daha fazla bilgi almak için; Sosyal Psikoloji yüksek lisans öğrencilerinden Serkan Pakhuylu (Tel: 0532 5494431; E-posta: spakhuylu@yahoo.com) ile iletişim kurabilirsiniz.

Bu çalışmaya tamamen gönüllü olarak katılıyorum ve istediğim zaman yarıda kesip çıkabileceğimi biliyorum. Verdiğim bilgilerin bilimsel amaçlı yayımlarda kullanılmasını kabul ediyorum. (Formu doldurup imzaladıktan sonra uygulayıcıya geri veriniz).

Tarih

İmza

Araştırmacının imzası

----/----/-----

Demografik Bilgi Formu

- 1- Yaşınız: _____
2- Cinsiyetiniz: Erkek Kadın
3- İkamet ettiğiniz şehir? _____
4- Mesleğiniz/bölümünüz nedir? _____

Lütfen, aşağıda yer alan sorular için size en uygun kutucuğa (☒) çarpı işareti koyarak belirtiniz.

- 5- Eğitim Düzeyiniz:
İlkokul mezunu Ortaokul mezunu Lise mezunu Meslek Lisesi mezunu
Üniversite Öğrencisi Üniversite mezunu Yüksek Lisans Öğrencisi
Yüksek Lisans mezunu Doktora öğrencisi Doktora mezunu

- 6.Hayatınızı en çok nerede geçirdiğiniz?
Köy İlçe Şehir Büyük şehir (Ankara, İzmir, İstanbul vs.)

- 7.Eve giren aylık gelir miktarını işaretleyiniz.
500 TL ve altı 500-1000TL 1000-1500TL 1500-2000TL
2000-3000TL 3000-4000TL 4000TL ve üzeri

- 8.Kendinizi siyasal açıdan nerede görüyorsunuz? Siyasal görüşünüze en uygun ya da en yakın rakamı aşağıdaki cetvel üzerinde işaretleyiniz. Şayet bu cetvel üzerinde tanımlamanın yeterli olmadığını düşünüyorsanız, lütfen buraya yazınız..:

.....

- Sol/Sosyalist Görüş Orta Sağ/milliyetçi
4-----3-----2-----1-----0-----1-----2-----3-----4

- 9.Aşağıdaki gazetelerden en çok okuduklarınızı önüne bir (X) koyarak belirtiniz.

- Akşam Gazetesi
- Birgün Gazetesi
- Bugün Gazetesi
- Cumhuriyet Gazetesi
- Evrensel Gazetesi
- Güneş Gazetesi
- Haber Türk
- Hürriyet Gazetesi
- Milli Gazete
- Milliyet Gazetesi
- Ortadoğu Gazetesi
- Posta Gazetesi
- Radikal Gazetesi
- Sabah Gazetesi

- Sözcü Gazetesi
- Star Gazetesi
- Şok Gazetesi
- Takvim Gazetesi
- Taraf Gazetesi
- Türkiye Gazetesi
- Vakit Gazetesi
- Vatan Gazetesi
- Yeni Asya Gazetesi
- Yeniçağ Gazetesi
- Yeni Mesaj Gazetesi
- Yeni Şafak Gazetesi
- Zaman Gazetesi
- Diğer

Siyasal Katılım

Aşağıda siyasal olaylara katılımıla ilgili bir grup ifade verilmiştir. Size en uygun gelen seçeneği “Kesinlikle katılmıyorum”dan “Kesinlikle katılıyorum”a giden 1 ile 5 arasındaki uygun gördüğünüz rakamı daire içine alarak belirtiniz.

Maddeler	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1. Bir siyasi partiye üye olmak isterim.	1	2	3	4	5
2. Bir siyasi partinin gençlik koluna üye olmak isterim.	1	2	3	4	5
3. Yasal olarak uygun yaşa gelince oy kullanırım.	1	2	3	4	5
4. Bir siyasi makam için aday olmayı planlıyorum.	1	2	3	4	5
5. Siyasetle ilgili bir sivil toplum örgütüne üye olmak isterim.	1	2	3	4	5
6. Kitle iletişim araçlarında siyasi gelişmeleri takip ederim.	1	2	3	4	5
7. Bir siyasi partinin ya da adayın seçim kampanyasında çalışmalarda bulunmak isterim.	1	2	3	4	5
8. Siyasi konularda fikir yürütmek hoşuma gider.	1	2	3	4	5
9. Yeteri kadar param olsa, bir siyasi partinin ya da adayın kampanyasına para yardımı yapmak isterim.	1	2	3	4	5
10. Siyasetle ilgili fikir tartışmaları yaparım.	1	2	3	4	5
11. Bir siyasi partinin yayınlarını izlerim.	1	2	3	4	5
12. Bir siyasi partinin düzenlemiş olduğu toplantı, gösteri gibi etkinliklere katılırım.	1	2	3	4	5
13. Toplumsal bir konu için toplu yürüyüş eylemlerine katılmak isterim.	1	2	3	4	5
14. Bir siyasi partinin düşüncelerini yaymak isterim.	1	2	3	4	5
15. Toplumsal bir konuda yanlışlara dur demek için gerekli görürsem, bir boykot eylemine katılmak isterim.	1	2	3	4	5
16. İnsanların siyasi düşüncelerini üye olduğum partinin siyasi anlayışına göre etkilemek isterim.	1	2	3	4	5
17. İnternet üzerinde gerçekleştirilen bir protesto eylemine katılmak isterim.	1	2	3	4	5
18. Basın açıklamalarına katılmayı anlamlı bulurum.	1	2	3	4	5
19. Bir siyasi parti lideri ya da üyeleriyle ilişkide bulunurum.	1	2	3	4	5
20. Yaşadığım çevre ile ilgili sorunların çözümü için siyasal	1	2	3	4	5

yönetimi etkilemeye çalışırım.					
21. Bir kimseyi belirli bir yönde oy kullanmak için ikna etmeye çalışırım.	1	2	3	4	5
22. Dergi ve gazetelerden siyasal olayları düzenli olarak takip ederim.	1	2	3	4	5
23. Herhangi bir durumu değiştirmek için imza toplama eyleminde bulunurum.	1	2	3	4	5
24. Siyasi nedenlerle belirli marka veya markaları boykot eder ve/ya satın almam.	1	2	3	4	5
25. Siyasi nedenlerle belirli mağaza veya mağazalardan alışveriş yapmam.	1	2	3	4	5
26. Ailem politik konularla ilgilenmemi olumlu karşılar.	1	2	3	4	5
27. Siyasi nedenlere dayalı imza kampanyalarına imza atarak katılırım.	1	2	3	4	5

Ulusal Kimlik

Bu ölçek ulusal kimlikle ilgili 7 maddeden oluşmuştur. Lütfen her maddeyi dikkatlice okuyun. Okuduğunuz her maddenin sizin için ne kadar DOĞRU veya YANLIŞ olduğunu, her maddenin yanındaki 7 seçenektan YALNIZCA BİRİNİ seçerek belirtin.

1. Kendinizi ne derece Türk hissedersiniz? 1-----2-----3-----4-----5-----6-----7 Hiç Çok Hissetmem Hissederim
2. Türk toplumuyla ne derece güçlü bağlar hissedersiniz? 1-----2-----3-----4-----5-----6-----7 Hiç Çok Hissetmem Hissederim
3. Türk toplumunun bir parçası olmaktan ne derece memnuniyet hissedersiniz? 1-----2-----3-----4-----5-----6-----7 Hiç Çok Memnun Değilim Memnunum
4. Ortalama bir Türk insanına ne derece benzediğinizi düşünürsünüz? 1-----2-----3-----4-----5-----6-----7 Hiç Çok Benzemem Benzerim
5. Türk toplumunun bir parçası olmak sizin için ne kadar önemlidir? 1-----2-----3-----4-----5-----6-----7 Hiç Çok Önemli Değil Önemli
6. Türk toplumunun geneline yapılan eleştirileri ne derece kişisel olarak algılar ve rahatsız olursunuz? 1-----2-----3-----4-----5-----6-----7 Hiç Çok Algılamam Algıları
7. Türk toplumu dışında başka bir toplumun üyesi olmak ister miydiniz? 1-----2-----3-----4-----5-----6-----7 Hiç Çok İstemezdim İsterdim

Benlik-Düzenleme Odağı

Aşağıda sizinle ilgili maddeler yer almaktadır. İfadelerin doğru veya yanlış cevabı yoktur. Lütfen aşağıda verilen bu ifadeleri kendi duygu ve düşüncelerinize göre değerlendiriniz. Size en uygun gelen seçeneği “Kesinlikle katılmıyorum”dan “Kesinlikle katılıyorum”a giden 1 ile 7 arasındaki uygun gördüğünüz rakamı daire içine alarak belirtiniz.

	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Pek katılmıyorum	Kararsızım	Biraz katılıyorum	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
1. Genellikle, hayatımdaki olumsuz olayları engellemeye odaklıyım.	1	2	3	4	5	6	7
2. Sorumluluk ve yükümlülüklerimi yeterince yerine getiremeyeceğim diye kaygı duyarım.	1	2	3	4	5	6	7
3. Sık sık umutlarıma ve hedeflerime nasıl ulaşacağımı hayal ederim.	1	2	3	4	5	6	7
4. Gelecekte olmaktan korktuğum kişi hakkında sıkça düşünürüm.	1	2	3	4	5	6	7
5. Gelecekte idealimde olmak istediğim kişi hakkında sıkça düşünürüm.	1	2	3	4	5	6	7
6. Genellikle, gelecekte elde etmeyi umduğum başarılarla odaklanırım.	1	2	3	4	5	6	7
7. Akademik hedeflerimi başaramayacağımdan dolayı sıklıkla endişelenirim.	1	2	3	4	5	6	7
8. Sıklıkla derslerimde nasıl başarıya ulaşacağımı düşünürüm.	1	2	3	4	5	6	7

9. Sıklıkla kendimi başıma gelmesinden korktuğum kötü şeyleri yaşarken hayal ederim.	1	2	3	4	5	6	7
10. Sıklıkla, yaşamımdaki olası başarısızlıkları nasıl önleyebileceğimi düşünürüm.	1	2	3	4	5	6	7
11. Yaşamımda genellikle, kazançlara ulaşmaktan ziyade kayıpları önleme eğilimi gösteririm.	1	2	3	4	5	6	7
12. Okuldaki şu anki temel amacım derslerim konusundaki isteklerimi gerçekleştirmektir.	1	2	3	4	5	6	7
13. Okuldaki şu anki temel amacım derslerim konusunda olası bir başarısızlıktan kaçınmaktır.	1	2	3	4	5	6	7
14. Kendimi temel olarak, “ideelimdeki ben”e ulaşmaya çalışan; yani umutlarını, arzularını ve hayallerini gerçekleştirmeye çalışan biri olarak görüyorum.	1	2	3	4	5	6	7
15. Kendimi temel olarak, “olmam beklenen” kişi olmaya çalışan; yani görevlerini, sorumluluklarını ve yükümlülüklerini yerine getirmeye çalışan biri olarak görüyorum.	1	2	3	4	5	6	7
16. Genellikle, yaşamımda olumlu sonuçlar elde etmeye odaklanırım.	1	2	3	4	5	6	7
17. Sık sık kendimi, başıma gelmesini umut ettiğim güzel şeyleri yaşarken hayal ederim	1	2	3	4	5	6	7
18. Genel olarak, başarısızlığı önlemekten ziyade başarıya ulaşmaya çaba gösteririm.	1	2	3	4	5	6	7

Kimlik Statüsü

Bu anket gençlerle ilgili 64 maddeden oluşmuştur. Lütfen her maddeyi dikkatlice okuyun. Okuduğunuz her maddenin sizin için ne kadar DOĞRU veya YANLIŞ olduğunu, her maddenin yanındaki altı seçenektan YALNIZCA BİRİNİ seçerek belirtin. Şayet bir maddenin birden fazla bölümü varsa, CEVABINIZI MADDENİN TÜMÜNE GÖRE verin.

	Çok Yanlış	Oldukça Yanlış	Yanlış	Biraz Doğru	Oldukça Doğru	Çok Doğru
1. Arkadaşlık ilişkilerinin kafamı kurcaladığı bir dönem oldu ama şimdi kime arkadaş diyeceğimi, arkadaşlıktan ne anladığımı çok iyi biliyorum.	1	2	3	4	5	6
2. Ana-babamın oy verme, parti tutma gibi politik konulardaki görüşleri bana her zaman uygun gelmiştir.	1	2	3	4	5	6
3. Karşı cinsle duygusal ilişkilerde henüz net bir görüşüm yok, ama bu konudaki düşüncelerimi ve tavrımı netleştirmeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
4. Düzenli olarak sürdürdüğüm ve benimsediğim bir boş zaman uğraşım olmadığı gibi, böyle bir uğraş bulmaya da çalışmıyorum.	1	2	3	4	5	6
5. Ne ailemi anlamak, ne de kendimi onlara anlatmak gibi bir çabam yok; daha açıkçası bu tür konularla pek ilgili değilim.	1	2	3	4	5	6
6. Karşı cinsle duygusal bir ilişkiden ne beklediğimi, ne istediğimi sorguladığım bir dönem oldu; ama şimdi bu konuda neye inandığımı çok iyi biliyorum.	1	2	3	4	5	6
7. Kendime ve yeteneklerime gerçekten uygun bir mesleğe karar verebilmek için çeşitli alternatifleri araştırıyorum. Henüz arayışım bitmiş değil.	1	2	3	4	5	6
8. Samimi olmak gerekirse, ana-babamın dini konulardaki inanç ve tutumlarını üzerinde fazla düşünmeden benimsediğimi söyleyebilirim.	1	2	3	4	5	6
9. Arkadaş seçimi veya arkadaş ilişkileri konusunda belli bazı prensiblerim yok. Bu tür prensibler bulmaya da çalışmıyorum.	1	2	3	4	5	6
10. Tam olarak benimsediğim politik bir görüşüm olmamasına rağmen, çeşitli politik görüşleri izliyor ve hangisinin bana uygun olacağına karar vermeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
11. Ailemle ilişkilerimi düşünüp, gözden geçirdiğim bir dönem oldu; ama artık onlarla ilişkimde ne beklediğimi ve neye önem verdiğimi iyi biliyorum.	1	2	3	4	5	6
12. Gelecekte hayatımın nasıl olacağına dair görüşlerimi tamamen ana-babamdan almışımdır.	1	2	3	4	5	6

	Çok Yanlış	Oldukça Yanlış	Yanlış	Biraz Doğru	Oldukça Doğru	Çok Doğru
13. Benim için hangi mesleğin en uygun olacağını araştırdıktan sonra, mesleğimin ne olacağını belirledim.	1	2	3	4	5	6
14. Arkadaşlık ilişkilerinde herhangi bir prensibim yok. Bu konuda aklıma estiği gibi davrandığımı söyleyebilirim.	1	2	3	4	5	6
15. Şu aralar dini konular üzerine epeyce düşünüyor, ve dinin benim için ne anlam ifade ettiğini bulmaya çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
16. Karşı cinsle duygusal ilişki konusunda, ana-babamın benden beklediği ve istediği şekilde hareket etmek benim için önemlidir.	1	2	3	4	5	6
17. Gelecekte nasıl bir hayat istediğimi belirlemek gibi bir çaba içerisinde değilim. Bu tür konularla pek ilgilenmiyorum.	1	2	3	4	5	6
18. Var olan çeşitli politik görüşleri zaman içerisinde izleyip, kendimce değerlendirdikten sonra, kendi politik görüşümün ne olacağına kesin bir şekilde karar verdim.	1	2	3	4	5	6
19. Boş zamanlarımı değerlendirme biçimimin, ana-babamın uğraş ve alışkanlıklarına oldukça benzediğini söyleyebilirim.	1	2	3	4	5	6
20. Şu sıralar, duygusal ilişkilerde karşımdaki kişiden ne beklediğimi ve nelere önem verdiğimi belirlemeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
21. Meslek konusu pek umurumda olmadığı için mesleğimi belirleme gibi bir arayışım veya çabam yok.	1	2	3	4	5	6
22. Din konusunda aklıma çeşitli soruların takıldığı bir dönem geçirdikten sonra, şimdi neye inanıp, neye inanmadığımı iyi biliyorum.	1	2	3	4	5	6
23. Arkadaş seçimi ve arkadaşlarla ilişkiler gibi konularda ana-babamla aynı görüşleri paylaşıyorum. Görüşlerimi değiştirme ihtiyacı hissetmiyorum.	1	2	3	4	5	6
24. Doğrusunu söylemek gerekirse, ailemle olan ilişkilerimde bir boşvermişlik içerisindeyim.	1	2	3	4	5	6
25. Boş zamanlarımı değerlendirmek için gerçekten benimseyebileceğim bir uğraş bulma umuduyla çeşitli etkinlikler deniyorum.	1	2	3	4	5	6
26. Gelecekte kendim için nasıl bir hayat istediğim konusunda çeşitli şeyler düşündüğüm oldu; ama artık ne istediğimi kesinlikle biliyorum.	1	2	3	4	5	6
27. Doğrusu, politika konusu hiç umurumda değil; bu konulara hiç kafa yormuyorum.	1	2	3	4	5	6
28. Karşı cinsle duygusal ilişki konusunda, ana-babamın görüş ve inançlarını tamamen paylaştığımı söyleyebilirim.	1	2	3	4	5	6
29. Karar vermem zaman aldı ama şimdi mesleğim için hangi yönde hareket edeceğimi kesinlikle biliyorum.	1	2	3	4	5	6

	Çok Yanlış	Oldukça Yanlış	Yanlış	Biraz Doğru	Oldukça Doğru	Çok Doğru
30. Arkadaşlık ilişkilerimi gözden geçirip, sorguluyor ve bu konuda ne istediğimi, neye önem verdiğimi belirlemeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
31. Dini konularla kafamın meşgul olduğunu söyleyemem, çünkü bu tür konular pek ilgimi çekmiyor.	1	2	3	4	5	6
32. Ana-babamın politik görüş ve tercihleri bana da uygun geliyor; onlardan edindiğim görüşleri değiştirme ihtiyacı hissetmiyorum.	1	2	3	4	5	6
33. Gelecekte kendim için nasıl bir hayat istediğimi etraflıca düşünüyorum ve bu konuda bir karara varmaya çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
34. Ailemle olan ilişkilerimde pek çok şey kafamı kurcalıyor. Onlarla ilişkilerimi nasıl düzenleyeceğimi belirlemeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
35. Arkadaş ilişkileri üzerine değerlendirmeler yaptığım bir dönem geçirdikten sonra, arkadaşlıkta benim için geçerli olan bazı prensibler edindim.	1	2	3	4	5	6
36. Şu aralar kendime uygun bir mesleğe karar verme çabası içinde değilim. Aslında, bu konuya hiç kafa yormuyorum.	1	2	3	4	5	6
37. Çeşitli boş zaman uğraşları denedikten sonra yapmaktan gerçekten hoşlandığım bir (veya birkaç) uğraş buldum.	1	2	3	4	5	6
38. Arkadaşlıklarımı her zaman ana-babamdan edindiğim değerler doğrultusunda sürdürürüm.	1	2	3	4	5	6
39. İleride nasıl bir hayat yaşamak istediğimi tam bilmiyorum. Doğrusu, bu konu beni hiç ilgilendirmiyor.	1	2	3	4	5	6
40. Dini konular üzerine düşünüp, kendi bakış açımı netleştirmeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
41. Pek çok kişi aileleriyle ilişkilerini gözden geçirme ihtiyacı hissediyor. Doğrusu, ailemle her zaman çok uyumlu olduğum için böyle bir ihtiyaç hiç hissetmemişimdir.	1	2	3	4	5	6
42. Politik olarak neye inanacağımı belirleyebilmek için çeşitli görüşler üzerine düşündüm. Şimdi bu konu kafamda netlik kazanmış durumda.	1	2	3	4	5	6
43. Karşı cinsle duygusal ilişkilerimde benim için neyin önemli olduğunu bilmiyorum ve bu duruma hiç aldırmiyorum.	1	2	3	4	5	6
44. Mesleğime henüz karar vermiş değilim ama çeşitli olasılıklar arasından hangi mesleğin bana uygun olacağını belirlemeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
45. Ailemi ve onlarla ilişkilerimi enine boyuna değerlendirdim. Onlarla ilişkilerim artık tamamen rayına oturmuş durumda.	1	2	3	4	5	6
46. Ana-babamın boş zamanlarını değerlendirmek için yaptığı etkinlikleri bende aynen benimsemişimdir.	1	2	3	4	5	6

	Çok Yanlış	Oldukça Yanlış	Yanlış	Biraz Doğru	Oldukça Doğru	Çok Doğru
47. Dini konular hakkında belirli bir görüşüm yok. Açıkçası bu konuya hiç kafamı takmıyorum.	1	2	3	4	5	6
48. Karşı cinsle duygusal ilişki konusunda düşüncelerimin ve tavrımın pek net olmadığı bir dönem yaşadım ama şimdi bu konuda ne istediğimi iyi biliyorum.	1	2	3	4	5	6
49. İleride yaşamak istediğim hayat konusunda, ana-babamın hayatının benim için çok iyi bir model olduğunu düşünüyorum.	1	2	3	4	5	6
50. Politika konusundaki çeşitli görüşleri izleyerek, kendi politik görüşümün ne olacağını belirlemeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
51. Bazen boş zaman uğraşlarına takıldığım olur ama düzenli olarak sürdüreceğim bir etkinlik bulmak gibi bir derdim yok.	1	2	3	4	5	6
52. Bana uygun mesleğin hangisi olduğu konusunda her zaman ana-babamın görüşlerini benimsemiş ve bu yönde hareket etmişimdir.	1	2	3	4	5	6
53. Bir yandan etrafımdaki kişilerin hayatlarını izlerken, bir yandan da ileride kendim için nasıl bir hayat istediğimi belirlemeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
54. Dini konularla ilgili olarak kendime ciddi sorular sorduğum bir dönemim oldu ancak şimdi, din konusunda kafamda pek çok şey netlik kazanmış durumda.	1	2	3	4	5	6
55. Karşı cinsle duygusal ilişkilerimde belirli prensiblerim yok. Bu konuda kafama göre takılıyorum.	1	2	3	4	5	6
56. Çeşitli boş zaman uğraşlarıyla ilgilenerek, yapmaktan gerçekten hoşlanacağım bir (veya birkaç) uğraş belirlemeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
57. Ana-babamın dini inanç ve tutumlarını tamamen benimsemiş olduğumdan dolayı, dini konular üzerine düşünmem hiç gerekmemiştir.	1	2	3	4	5	6
58. Ailemle ilişkilerimi henüz tam olarak yerine oturtabilmiş değilim; bu konudaki düşüncelerimi ve tavrımı netleştirmeye çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
59. Benimsediğim belirli bir politik görüş yok, doğrusu bu konuda herhangi bir arayışım da yok.	1	2	3	4	5	6
60. Geçmişte çeşitli boş zaman uğraşları denedim ama şimdi hoşuma giden uğraşları net bir şekilde belirlemiş bulunuyorum.	1	2	3	4	5	6
61. Ailemle her zaman uyumlu ilişkiler içerisinde olmuş, onlarla ilişkilerimi gözden geçirme ihtiyacı hiç duymamışım.	1	2	3	4	5	6

	Çok Yanlış	Oldukça Yanlış	Yanlış	Biraz Doğru	Oldukça Doğru	Çok Doğru
62. Meslek seçimi konusunda her zaman ana-babamın görüşleri doğrultusunda hareket etmeyi benimsemişimdir.	1	2	3	4	5	6
63. Şu aralar arkadaşlık konusunda kafama takılan pek çok soru var; bu konudaki düşüncelerime bir açıklık kazandırmaya çalışıyorum.	1	2	3	4	5	6
64. Bir birey olarak gelecekte nasıl bir hayat istediğim sorusuna bir yanıt bulmaya çalıştım, şimdi bu konuda kafamda pek çok şey açıklık kazanmış durumda.	1	2	3	4	5	6

APPENDIX B: Turkish Summary

1. GİRİŞ

Politik katılım son zamanlarda tüm dünyada önemli bir konu haline gelmiştir. Bunun nedeni gençlerin seçimlere katılma oranlarının düşük ve diğer politikayla ilgili davranışlara, eylem ve gösteriler gibi, katılım göstermemeleridir. Çeşitli ülkelerde yapılan çalışmalar (Parkinson, 2007; Sloam, 2007) gençlerin oy kullanmadığını veya politik partilere üye olmadıklarını göstermiştir. Oy verme davranışlarına bakıldığında, oranların çok düşük olduğu görülmektedir. Örneğin, Sloam (2007) İngiltere’de 18-24 arası nüfusun sadece %39’unun 2001 genel seçimlerinde oy kullandıklarını göstermiştir. Parti üyeliği veya bir parti için çalışma durumlarına bakıldığında da durum aynı olmaktadır. Örnek olarak Almanya’da 16-29 yaş arası gençlerin sadece yüzde ikisi bir politik partiye üyedir (Gaiser ve Rijke, 2008). Türkiye’den bir örnek olarak parlamenter sayısı bakımından en büyük partilerden birinin kongre üye sayısı verilebilir. Bu kongredeki delegelerden 24-30 yaş arasında olanların sayısı 1212 delegenin sadece 19’unu oluşturmaktadır, yani yüzde 1.6’sını (Anka, 2008). Arı (2008) tarafından yapılan bir çalışma ise oy verme oranının 1999 ve 2008 seçimlerinde 61.5’tan 48.0’e düştüğünü göstermektedir. Gençlerin katılım oranlarının çok düşük olduğu ve gitgide azaldığı açık bir şekilde görülmektedir.

Aslında, ilk politik bilimi araştırmalarında kişiliğin politika üzerine etkilerine önemli bir ilgi gösterilmişti (Lane, 1955; Levinson, 1958; McClosky, 1958; Milbrath, 1965; Sniderman, 1975). Yakın zamanda çeşitli çalışmalar kişilik özelliklerinin çeşitli politik davranışlar (Gerber ve ark., 2011; Mondak, 2010;

Mondak ve Halperin 2008; Mondak ve ark., 2010, 2011), politik ideoloji, tutum ve tartışma (Gerber ve ark., 2010; Hibbing ve ark., 2011) üzerinde önemli etkileri olduğunu ortaya çıkarmıştır. Diğer çalışmalar ise utangaçlık, saldırganlık veya çatışmadan kaçınma gibi düşük seviye psikolojik karakteristiklerin seçmen katılımı üzerine etkisini göstermiştir (Blais ve Labbe-St-Vincent, 2011; Denny ve Doyle, 2008). Bütüne bakıldığında, bu yakın zamanlı çalışmalar politikaya katılım üzerinde psikolojik değişkenlerin sosyolojik, ekonomik veya politik değişkenler kadar önemli olduğunu göstermektedir.

Literatür; politik ideoloji, parti özdeşimi ve politik katılım seviyesi gibi politik yönelimlerin bir sonucu olan politik davranışın sosyalleşme süreci sonucu olduğunu önermektedir (Alwin, Cohen ve Newcomb, 1991; Jennings ve Niemi 1982; Jennings, Stoker ve Bowers, 2009; Mattei ve Niemi, 1991; Miller ve Glass, 1989). Bu tezde gençlerin politik katılımlarının kişilik, amaçlara ulaşma motivasyonu ve sosyal kimlik olmak üzere üç boyutta incelenerek anlaşılabilceği önerilmektedir. Cottam ve arkadaşlarına (2004) göre kişilik, politik davranışı etkileyen ana psikolojik faktörlerdendir. İlk boyut psikososyal perspektiften kişilik politik katılımı ilişkili olabilir çünkü bu dönem gençlerin politik yönelimlerini oluşturdukları bir dönemdir. Bilindiği üzere, Erikson'a (1963) göre bebeklikten geç erişkin döneme kadar insanoğlu sağlıklı bir kişilik geliştirebilmek adına toplum ve bireyin etkileşiminden doğan bir seri çatışmadan oluşan sekiz aşamadan geçmek zorundadır. Kimlik oluşumu Erikson'un (1963) aşamalarının beşincisidir ve insanoğlu ergenlik döneminde yani 13-19 yaşları arasında bu aşamaya girmektedir. Bu aşamanın politik katılım üzerindeki etkisini görmek gençlerin politik katılımlarına ışık tutabilir niteliktedir.

Gençlerin politik katılımlarını yordayabilecek ikinci boyut politik ideolojiyle ilişkili bulunmuş olan (ör., Jost ve ark., 2003; Libenman, Idson, Camacho ve Higgins, 1999) amaçlara ulaşma motivasyonudur. Higgins'e (1997) göre insanlar amaçlarına ulaşmak için yaklaşmacı ve önleyici olmak üzere farklı motivasyonlara

sahiptir. Yaklaşmacı odak faktörü başarıya ve isteklerle ilgili nihai durumlara yani kazançlara yaklaşma eğilimiyle önleyici odak faktörü görev ve sorumluluklarla ilgili nihai durumlara yani olmayan zararlara yaklaşma eğilimidir. Benlik düzenleme odağının değişime açıklığın çeşitli seviyeleriyle ilişkili olduğunu ve bu seviyelerin de liberalizm ve muhafazakarlık gibi ideolojilerle ilişkili olduğunu gösteren kanıtlar bulunmaktadır (Jost ve ark., 2003; Libenman, Idson, Camacho ve Higgins, 1999). Ayrıca farklı ideolojilere sahip insanlar arasında politik katılım açısından fark olduğu gösterilmiştir (örn., Linn, 1949). Bu çalışmada bu altta yatan motivasyonun politik katılım üzerinde direkt etkisi olup olmadığı araştırılacaktır.

Cottam ve arkadaşlarına (2004) göre kimlik, politik varlığın temelinde bulunan bir başka önemli kavramdır. Gençlerin politik katılımlarını yordayabilecek ve yine sosyalleşme süreci sonucu oluşan (Muldoon, McLaughlin ve Trew, 2007) son boyut ilgili sosyal gruba algılanan üyelik olarak tanımlanabilecek olan sosyal kimliktir. Bu çalışma kişinin bir gruba olan aidiyetiyle, Türk kimliği, politik katılımı arasındaki ilişkiyi araştırma amacındadır. Başka ülkelerden araştırmacılar (Huddy ve Khatib, 2007) ulusal kimliğin politik katılımı arttıracığını iddia etmektedirler. Peki Türk gençliği için durum nedir? Türkiye'deki politik katılımı ulusal kimlik arasında bir ilişki bulunmakta mıdır? Bu tez çalışması bu tür sorulara cevap arama amacındadır.

Sonuç olarak, mevcut tez gençlerin politik katılımlarıyla üç temel psikolojik boyut olan kişilik, amaçlara ulaşma motivasyonu ve sosyal kimlik arasındaki ilişkiyi inceleyerek literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Bu amaca uygun olarak giriş bölümünde öncelikle Türkiye'deki gençlik hareketlerinin kısa bir tarihçesi özetlenecektir. Sonrasında politik katılım tanımları, türleri ve politik katılımı etkileyen faktörler ilgili yayınlar kullanılarak özetlenecektir. Son olarak çalışmada kullanılan değişkenler sunulacak ve hipotezler açıklanacaktır.

1.1. Türkiye'nin Son 50 Senesinde Gençlerin Politik Katılımları

Çok partili sisteme gelinene kadar gençlerin politikaya katılmadıkları görülmektedir (Örmeci, 2010). Kore savaşı, Amerika ve Türkiye arasındaki antlaşmalar, IMF ve alınan borçlar, tutuklanan sol görüşlü aktivistler gibi olaylar protestoların ve gösterilerin ateşini yakmıştır. Süregiden olaylar 1960 askeri darbesiyle son bulmuş, üç yönetici idam edilmiştir. Gelen askeri yönetim son derece özgürlükçü bir anayasa oluşturmuş ve daha aktif bir gençliğin temelleri oluşturmuştur. 1968 öğrenci hareketlerinin tüm dünyaya yayıldığı yıl olmuştur. 60larda gençler özgürce siyasete katılmış devrim isteklerini haykırmışlardır. 1971 muhtırası ve üç öğrencinin idamı kaotik ortamın başlangıcı olmuştur. Sağ-sol kavgaları 1980 askeri darbesine kadar devam etmiştir. Darbenin gençlerin politik katılımları üzerine önemli etkileri olmuştur. Sendikalar, politik partiler, tüm hükümete bağlı olmayan kurumlar kapatılmış ve partilerin gençlik ve kadın kolları kurmaları yasaklanmıştır. Çalışmalar ve yapılan gözlemler 12 Eylül 1980 darbesinin gençlerin politik katılımları üzerinde önemli etkisi olduğunu göstermektedir (Arman, 2008).

1.2. Politik Katılım

Politik katılım, halkın farklı mekanizmalarla politik kararlar üzerinde düşüncelerini ifade etmesi ve ideal olarak etki etmesidir. Katılımsızlıktan aktif katılıma kadar çeşitli aktiviteleri içerir.

1.2.1. Politik Katılım Türleri

Tola'ya (2007) göre politik katılımın üç türü bulunmaktadır. Bunlar örgütlülük, tavrı alma ve izlemedir. Bu çalışmada politik katılım belirtilen bu üç boyut ile incelenecektir. Örgütlülük politik partiye katılma, bir aday için kampanya yapma gibi davranışları içermektedir. Tavrı alma imza kampanyasına katılma, bir boykota katılma ve izleme politik olayları takip etme ve politik gelişmeleri gazete ve

dergilerden takip etme davranışlarını içermektedir. Mevcut çalışmada faktör yapısı ve literatür incelenerek farklı bir isimlendirme kullanılmıştır. Bunlar örgütlülük yerine aktif katılım, tavır alma yerine sivil katılım ve izleme yerine pasif katılımıdır.

1.2.2. Politik Katılımı Etkileyen Faktörler

Belirtildiği üzere politik katılımı etkileyen ekonomik, sosyolojik, politik ve psikolojik bir çok faktör bulunmaktadır. Literatüre bakıldığında çalışmaların çoğunluğunun politik katılım ile demografik değişkenler arasındaki ilişkiye odaklandığı ve psikolojik faktörlerin ihmal edildiği görülmektedir. Bu bölümde ilk önce demografik değişkenlerle ilgili literatür sunulacak ve sonrasında bu zamana kadar araştırılmış olan önemli psikolojik faktörlere yer verilecektir.

1.2.2.1. Demografik Faktörler

Literatüre göre politik katılımı etkileyen çeşitli faktörler bulunmaktadır. Araştırmacıların araştırdıkları değişkenler özetle; yaş (Çam, 1977; Denver ve Hands, 1997; Fahmy, 1996; Mann, 1999), cinsiyet (Bennett, Rhine, Flickinger ve Bennett, 1999; Capella ve Jamieson, 1996; Conway, Steuernagel ve Ahern, 1997; Inglehart ve Morris, 2003; Melkonian-Hoover, 2008; Welch, 1977), eğitim (Cavanaugh, 1991; Conway, 1985, 1999; Crotty, 1991; Milbrath, 1965; Rosenstone ve Hansen, 1993; Verba ve ark., 1995), çalışma durumu (Jarvis, Montoya ve Mulvoy, 2005), dini etkinliklere katılım (Driskell, Embry ve Lyon, 2008), ve sosyo-ekonomik-durum (Benny ve Geiss, 1950; Berelson ve ark., 1954; Saenger, 1945).

Yaş önemli bir değişkendir çünkü oy vermeme davranışıyla anlamlı olarak ilişkili bir kaç sosyal değişkenden biridir (Fahmy, 1996). İngiltere'deki 1997 seçimlerinin analizleri sonucu gelir, eğitim seviyesi ve sınıf farklılıkları kontrol edildiğinde yaşın anlamlı olarak oy-vermeme davranışıyla ilişkili olduğu gösterilmiştir (Denver

ve Hands, 1997). Cinsiyet politik katılım açısından önemli bir diğer değişkendir. Bulgular çelişkili sonuçlar göstermektedir.

Bir kısım çalışmalar kadınların özellikle de genç kadınların medyadaki politikayı takip etmede, politik tartışmalara katılımında ve kampanya aktivitelerin katılımında erkeklerden daha az ilgili olduklarını göstermektedir (Bennett, Rhine, Flickinger ve Bennett, 1999; Capella ve Jamieson, 1996; Conway, Steuernagel ve Ahern, 1997; Inglehart ve Morris, 2003). Öte yandan diğer çalışmalar tersini göstermektedir. Diğer değişkenler kontrol edildiğinde kadın çalışanların erkek çalışanlara göre politik aktivitelere katılma eğilimleri daha yüksektir (Melkonian-Hoover, 2008). Çalışmalar eğitim seviyesi arttıkça politik katılımı arttığını göstermektedir (Cavanaugh, 1991; Conway, 1999; Crotty, 1991; Milbrath, 1965; Rosenstone ve Hansen, 1993; Verba ve ark., 1995). Eğitimin yanında yüksek sosyo-ekonomik-duruma sahip insanlar düşük sosyo-ekonomik-duruma sahip insanlara göre daha fazla politik katılım göstermektedir (Benny ve Geiss, 1950; Berelson ve ark., 1954; Saenger, 1945). Yine literatüre göre çalışan kolejli olmayan gençler kolejli gençlere göre daha az katılım göstermekte (Jarvis, Montoya ve Mulvoy, 2005) ve dini etkinliklere katılım politik katılımı arttırmaktadır (Driskell, Embry ve Lyon, 2008).

1.2.2.2.Psikolojik Faktörler

Literatürde kişilik, utangaçlık, saldırganlık ve çatışmadan kaçınma davranışı gibi psikolojik özelliklerle politik davranışın çeşitli açıları, politik ideoloji, tutumlar ve oy verme arasındaki ilişkiler araştırılmıştır (Blais ve Labbe-St-Vincent, 2011; Denny ve Doyle, 2008; Gerber ve ark., 2010; Gerber ve ark., 2011; Hibbing ve ark., 2011; Mondak, 2010; Mondak ve Halperin, 2008; Mondak ve ark., 2010, 2011). Mesela çalışmalarında Gerber ve arkadaşları (2011) kişilik özellikleriyle politik katılım arasında anlamlı ve tutarlı ilişkiler bulmuştur. Dışa dönüklük ve duygusal denge'nin yüksek katılım oranıyla ilişkili olduğunu bulmuşlardır.

Literatürde sıkça çalışılan bir diğer değişken vatanseverliktir (Conover ve ark., 2004; DeLamater ve ark., 1969; Gallup, 2008; Huddy ve Khatib, 2007; Schatz, Staub ve Lavine, 1999). Bu çalışmalarda yüksek vatanseverliğe sahip vatandaşların diğerlerine oranlar daha yüksek seviyede politik katılım gösterdikleri bulunmuştur. Bu tez çalışmasında kişilik, motivasyon ve kimlik ana değişkenleri üzerinde durulacaktır.

1.3. Kişilik: Ego Kimlik Statüsü

Erikson (1963) psikososyal gelişimi bebeklikten geç erişkin döneme kadar insanoğlunun sağlıklı bir kişilik geliştirebilmek adına toplum ve bireyin etkileşiminden doğan bir seri çatışmadan oluşan sekiz aşamadan geçmek zorunda olarak tanımlamıştır. Erikson'a (1963) göre bu çatışmalar ya psikolojik nitelik geliştirerek veya bu niteliği geliştirmekte başarısız olarak sonuçlanmaktadır. Erikson'un teorisindeki her aşama hayatın belli bir alanında yetkin olmakla ilgilidir. Eğer aşama iyi şekilde yönetilirse kişi üstünlük hissi duymakta ve bu bazen ego dayanıklılığı veya ego kalitesi olarak nitelendirilmektedir. Eğer aşama kötü yönetilirse yetersizlik hissi ortaya çıkacaktır.

Kimlik gelişimi bu aşamaların beşincisidir ve yetişkinliğe giden yolda uyumlu bir benlik ve kişisel kimlik oluşturmak adına gerekli bir adımdır. Erikson'a (1963) göre başarılı-kimlik öznesi bir kriz tecrübe etmiş ve bu meslek ya da ideolojiye bağlılık geliştirmiştir. Başarısız-kimlik öznesi ise bir kriz dönemi yaşamış olabileceği gibi yaşamamış da olabilir fakat bir bağlılık geliştirmemiştir. Özne bir meslek hakkında düşünmemiş ve bir karar vermemiştir.

Marcia (1966, 1980) Erikson'un çalışmasını genişletmiş ve iki yerine dört kimlik statüsü olduğu sonucuna varmıştır. Bu dört statü iki bağımsız değişkenin etkileşiminden doğmaktadır ve bunlar keşfetme ve bağlılıktır. Keşfetme, kişinin kimliğine dokunan düşünceler, roller ve davranışlar hakkında yaptığı kişisel

değerlendirmelerin derecesiyle ilgilidir. Bağlılık ise kimliği oluşturan davranışlar, roller ve davranışlar hakkında karar vermenin derecesiyle ilgilidir. Ek iki statü kargaşalı ve bağımlıdır. Kargaşalı özne kriz periyodundadır ve bağılıkları belli belirsizdir. Bağımlı özne ise bir kriz periyodu yaşamamı ve bağılılığı bulunan öznedir. Fakat bu bağılılık aslında ailenin çocukları için düşünmüş oldukları bağılılıktır. Çalışmada Marcia'nın (1980) önerdiği dört kimlik statüsü kullanılacaktır; başarılı-kimlik, başarısız-kimlik, kargaşalı-kimlik ve bağımlı-kimlik.

1.4.Motivasyon: Benlik Düzenleme Odağı

Benlik düzenleme odağı teorisi Higgins (2007) tarafından formüle edilmiş, insanların karar verme sürecindeki algılarına ilişkin bir amaç arayış teorisidir. Teori kişinin motivasyonu ile amaca ulaşmak için kullanılan yol arasındaki ilişkiyi araştırır. Teori hazcılık ilkesinin bir uzantısıdır. Benlik düzenleme odağı hazcılık ilkesine dayanmasına rağmen aksiyonlar arasında bir ayırım yapar ve farklı aksiyonlar için hazcılık ilkesinin farklı çalıştığını öne sürer. Benlik düzenleme odağının iki boyutu vardır, yaklaşmacı ve önleyici. Yaklaşmacı odak faktörü başarıya ve isteklerle ilgili nihai durumlara yani kazançlara yaklaşma eğilimiyken önleyici odak faktörü görev ve sorumluluklarla ilgili nihai durumlara yani olmayan zararlara yaklaşma eğilimidir. Bu çalışmada benlik düzenleme odağının politik katılım üzerinde direkt etkisi olup olmadığı incelenecektir.

1.5.Kimlik: Ulusal Kimlik

Sosyal Kimlik Kuramı, son yıllarda siyasi araştırmalar üzerinde büyüyen bir etkiye sahip olan güçlü bir sosyal kimliğin kökenleri ve sonuçları ile ilgili düşünce ve bulgular sunmaktadır (Gibson ve Gouws, 2000; Sniderman, Hagendoorn ve Prior, 2004). Sosyal kimlik tipik olarak kişinin bir gruba objektif üyeliği ve bu gruba duyduğu psikolojik bağılılığın farkındalığı olarak tanımlanmaktadır (Tajfel, 1981).

Bu tanımla tutarlı olarak Huddy ve Khatib (2007) ulusal kimliği ulusa duyulan subjektif veya içselleştirilmiş aidiyet duygusu olarak tanımlamıştır (Huddy, 2001, 2003). Kişinin aidiyeti politik katılımı nasıl etkilemektedir? Bu çalışmada bu sorunun cevabı araştırılmıştır.

1.6. Çalışmanın Hipotezleri

Hipotez 1: Literatürle tutarlı olarak (Çam, 1977; Fahmy, 1996) politik katılımın bütün boyutlarının yaşla artması beklenmektedir.

Hipotez 2: Çoğunlukla genç kadınların politik aktivitelere daha az ilgi duyduğunu belirten literatüre dayanarak (Bennett, Rhine, Flickinger ve Bennett, 1999; Capella ve Jamieson, 1996; Inglehart ve Morris, 2003), erkeklerin üç politik katılım türünde daha fazla katılım göstermesi beklenmektedir.

Hipotez 3: Bulgular politik katılımın eğitim seviyesiyle arttığını göstermektedir (Conway, 1985; Verba ve ark., 1995). Literatürle tutarlı olarak eğitim seviyesi arttıkça politik katılımın artması beklenmektedir.

Hipotez 4: Literatürle tutarlı olarak politik katılımın artan ulusal kimlik puanlarıyla artması beklenmektedir.

Hipotez 5: Yaklaşmacı odak puanları yüksek olan gençlerin önleyici odak skorları yüksek olan gençlerden politikaya daha çok katılmaları beklenmektedir.

Hipotez 6: Başarılı kimlik ve kargaşalı kimlik statüsünde olan gençlerin üç boyutta da daha fazla politik katılım göstermeleri beklenmektedir.

Hipotez 7: Bağımlı kimlik ve başarısız kimlik statüsünde olan gençlerin üç boyutta da en az politik katılım göstermeleri beklenmektedir.

2.YÖNTEM

2.1 Katılımcılar

Çalışmaya yaşları 17 ila 35 (Ortalama = 24.58, Standart Sapma = 3.78) arasında değişen 308 katılımcı (121 erkek ve 187 kadın) gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılanların çoğunluğunu 30 yaş altı, büyük şehirlerde yaşayan, üniversite öğrencisi veya mezunu kişiler oluşturmuştur.

2.2 Ölçüm Araçları

2.2.1 Politik Katılım Ölçeği

Politik katılım, Tola'nın (2007) geliştirdiği Politik Katılım Ölçeği ile ölçülmüştür. Ölçek 21 maddeden oluşmakta ve 3 farklı katılım boyutunu (örgütlülük, tavır alma ve izleme) ölçmektedir. Beşli likert tipi olan envanterde, cevaplayıcıların görüşlerini 1 ile 5 arasında derecelendirmeleri istenmektedir. Yüksek puan yüksek politik katılımı ifade etmektedir. Envanterin alt boyutlarına ilişkin iç tutarlılık katsayılarına bakıldığında “aktif katılım” alt boyutu için .91, “sivil katılım” alt boyutu için .85 ve “pasif katılım” alt boyutu için .86 olarak bulunmuştur.

2.2.2 Ego Kimlik Statüsü Objektif Ölçeği Genişletilmiş Versiyonu (EOM-EIS-2)

Ego-kimlik statüsü skorları Grotevant ve Adams (1984) tarafından geliştirilmiş, Benion ve Adams (1986) tarafından gözden geçirilmiş ve Türkçe'ye Varan (1990) tarafından çevirilmiş olan EOM-EIS-2 ölçeği kullanılarak ölçülmüştür. Ölçek 64 maddeden ve 8 boyuttan oluşmaktadır. Bu boyutlar ideolojik-başarılı, kişilerarası-başarılı, ideolojik-kararsız, kişilerarası-kararsız, ideolojik-bağımlı, kişilerarası-bağımlı, ideolojik-kargaşalı ve kişilerarası-kargaşalıdır. Altılı likert tipi olan envanterde, cevaplayıcıların görüşlerini 1 ile 6 arasında derecelendirmeleri istenmektedir. Envanterin alt boyutlarına ilişkin iç tutarlılık katsayılarına bakıldığında ideolojik-başarılı, ideolojik-bağımlı, ideolojik-kargaşalı ve ideolojik-başarısız için sırasıyla .79, .84, .72 ve .74 olarak bulunmuştur.

2.2.3 Benlik Düzenleme Odağı  l eği

Benlik düzenleme odağı skorları Lockwood, Jordan ve Kunda (2002) tarafından geliştirilmiş ve Türkçe'ye Doğruyol'un (2008)  evrildiği Benli-Düzenleme Odağı  l eğiyle ölçülmüştür. Yaklaşmacı ve önleyici iki boyutu ölçen 18 maddeden oluşmaktadır. Dokuzlu likert tipi olan envanterde, cevaplayıcıların görüşlerini 1 ile 9 arasında derecelendirmeleri istenmektedir. Yüksek puan yüksek yaklaşmacı ve önleyici odağı ifade etmektedir. Envanterin alt boyutlarına ilişkin iç tutarlılık katsayılarına bakıldığında ‐yaklaşmacı odak‐ alt boyutu için .89, ‐önleyici odak‐ alt boyutu için .85 olarak bulunmuştur.

2.2.4 Ulusal Kimlik  l eği

Ulusal kimlik skorları Cinnirella (1998) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması H sn  (2006) tarafından yapılan Ulusal Kimlik  l eği ile ölçülmüştür. Ölçekte 7 madde bulunmaktadır. Yedili likert tipi olan envanterde, cevaplayıcıların görüşlerini 1 ile 7 arasında derecelendirmeleri istenmektedir. Yüksek puan ulusa daha yüksek aidiyet hissi anlamına gelmektedir. Yedi maddelik envanterin iç tutarlılık katsayısı .92 olarak bulunmuştur.

2.3 Prosedür

Veri toplanmadan önce ODTÜ İnsan Araştırmaları Etik Kurulu'ndan onay alınmıştır. Sonrasında  evrimi i anket Facebook ve e-posta gruplarında duyurulmuştur. Toplamda 308 katılımcı  evrimi i anketi doldurmuştur.

Katılımcılardan isimlerini ve kimlik numaralarını yazmamaları istenmiş ve katılımcılar cevaplarının sadece araştırma amaçlı kullanılacağı konusunda bilgilendirilmişlerdir. Anket yaklaşık 25 dakika sürmüştür. Sonrasında katılımcılar çalışmanın amacıyla ilgili olarak bilgilendirilmişlerdir.

3.BULGULAR

3.1 Temel Değişkenlerin Tanımlayıcı İstatistikleri

Değişkenlerin ortalamalarına ve standart sapmalarına bakıldığında katılımcıların sivil katılıma ($M = 3.22$, $SD = .86$) ve pasif katılıma ($M = 3.75$, $SD = .89$) kıyasla daha düşük aktif katılım puanlarına sahip olduğu görülmektedir ($M = 2.40$, $SD = .83$). Ulusal kimlik puanlarına bakıldığında katılımcıların ortalama puanlara sahip oldukları görülmektedir ($M = 4.45$, $SD = 1.24$). Sonuçlar katılımcıların yüksek düzeyde yaklaşmacı odak puanlarına ($M = 6.97$, $SD = 1.32$) ve ortalama düzeyde ($M = 5.08$, $SD = 1.62$) önleyici odak puanlarına sahip olduklarını göstermektedir. Ego-Kimlik Statüsü boyutlarına bakıldığında ideolojik-başarılı boyutun ortalamasınının ($M = 4.21$, $SD = .87$) en yüksek, ideolojik-kargaşalı boyutun ortalamasınının ($M = 2.22$, $SD = .79$) ise en düşük olduğu görülmektedir.

Aktif katılım, sivil-katılım, pasif katılım, ulusal kimlik, yaklaşması odak, önleyici odak ve ego-kimlik statüsü değişkenleri açısından erkek ve kadın katılımcıları kıyaslamak için bağımsız-örneklem T-testi uygulanmıştır. Politik katılımın üç boyutu açısından cinsiyet farkı bulunmamıştır. Cinsiyet farkı sadece ideolojik-kargaşalı boyut üzerinde bulunmuştur, $t(306) = -3.61$, $p < .05$. Erkekler ($M = 2.41$, $SD = .92$) kadınlara nazaran ($M = 2.09$, $SD = .67$) daha yüksek ideolojik-kargaşalı puanlarına sahiptir.

3.2 Temel Değişkenler Arasındaki Korrelasyonlar

Temel değişkenler arasındaki deseni ve ilişkinin gücünü görebilmek adına Pearson korrelasyonları hesaplanmıştır. Sivil katılımın, yaşla ($r = .18$, $p < .01$), eğitim seviyesi ile ($r = .15$, $p < .01$), ideolojik-başarılı boyutla ($r = .17$, $p < .01$) pozitif ilişkili, ulusal kimlik ($r = -.21$, $p < .01$), ideolojik-bağımlı boyut ($r = -.13$, $p < .05$) ve ideolojik-başarısız ($r = -.18$, $p < .01$) boyutla negatif ilişkili olduğu bulunmuştur. Aktif katılımın ise, ideolojik-başarılı boyutla pozitif ($r = .15$, $p < .01$) ideolojik-kargaşalı boyutla negatif ($r = -.18$, $p < .01$) ilişkili olduğu görülmüştür. Beklendiği gibi pasif katılım, ulusal kimlik ($r = -.14$, $p < .01$), ideolojik-bağımlı boyut ($r = -$

.25, $p < .01$) ve ideolojik-başarısız boyut ile ($r = -.37, p < .01$) negatif, ideolojik-başarılı boyutla pozitif ilişki ($r = .31, p < .01$) gözlenmiştir. Yaklaşmacı ve önleyici odak ile politik katılım boyutları arasında bir ilişki bulunamamıştır.

3.3 Benlik Düzenleme Odağının Politik Katılım Üzerindeki Etkisi

Benlik düzenleme odağının politik katılımın üç boyutunu öngörme gücünü test etmek için hiyerarşik regresyon analizleri gerçekleştirilmiştir. Aktif ve pasif katılım üzerinde anlamlı bir etki bulunamamıştır. Tek anlamlı etki sivil katılım ve yaş arasındadır ($B = .15, p < .05$).

3.4 Ego Kimlik Statüsünün Politik Katılım Üzerindeki Etkisi

3.4.1 Demografik Değişkenler Yaş, Cinsiyet ve Eğitim Seviyesinin Öngörü Güçleri

Hiyerarşik regresyon sonuçları demografik değişkenlerin aktif, sivil ve pasif katılım üzerindeki varyasyonun çok küçük bir kısmını açıklayabildiğini göstermiştir (sırasıyla $R^2 = .01, R^2 = .04, R^2 = .02$). Regresyon katsayılarından sadece yaşın sivil katılım üzerinde anlamlı etkisi olduğu görülmüştür ($\beta = .15, p < .05$).

3.4.2 Aktif Katılımın Öngörücüleri

Hiyerarşik regresyon sonuçları ikinci adımda R'nin sıfırdan anlamlı olarak farklı olduğunu göstermiştir, $F(7, 295) = 3.79, p < .05$. Model aktif katılım üzerindeki varyasyonun % 6'sını açıklayabilmiştir. Katsayılardan ideolojik-başarılı ($\beta = .15, p < .05$) ve ideolojik-başarısız ($\beta = -.19, p < .05$) olmak üzere sadece ikisi anlamlı bulunmuştur.

3.4.3 Sivil Katılımın Öngörücüleri

Hiyerarşik regresyon sonuçları hem birinci hem ikinci adımda R'nin sıfırdan anlamlı olarak farklı olduğunu göstermiştir, sırasıyla $F(3, 303) = 4.08, p < .01$ and $F(7, 299) = 5.00, p < .001$. F değeri anlamlı olmasına karşın, üç demografik

değişken varyasyonun sadece % 4'ünü açıklamış ve katsayılardan sadece yaş anlamlı çıkmıştır. İkinci adımda bağımsız değişkenler varyasyonun % 10'unu açıklayabilmiştir. Katsayılardan ideolojik-başarılı ($\beta = .19, p < .05$), ideolojik-kargaşalı ($\beta = .17, p < .05$) ve ideolojik-bağımlı'nın ($\beta = -.13, p < .05$) anlamlı olduğu bulunmuştur.

3.4.4 Pasif Katılımın Öngörücüleri

Hiyerarşik regresyon sonuçları sadece ikinci adımda R'nin sıfırdan anlamlı olarak farklı olduğunu göstermiştir, $F(7, 295) = 21.31, p < .001$. Üç demografik değişken varyansın sadece % 2'sini açıklarken hiç biri anlamlı değildir. İkinci adımda bağımsız değişkenler pasif katılım üzerindeki varyansın % 24'ünü açıklayabilmiştir. Katsayılardan ideolojik-başarılı ($\beta = .33, p < .001$), ideolojik-bağımlı ($\beta = -.17, p < .05$) ve ideolojik-başarısız ($\beta = -.34, p < .001$) boyutlarının anlamlı olduğu bulunmuştur.

4.TARTIŞMA

Bu çalışmanın amacı gençlerin politik katılımlarıyla, ego-kimlik statüsü, benlik düzenleme odağı ve ulusal kimlik arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu bölümde temel bulgular ilgili yayınlar ve birinci bölümdeki hipotezler göz önünde bulundurularak tartışılmıştır.

4.1 Demografiklerin Etkileri: Yaş, Cinsiyet ve Eğitim Seviyesi

Sonuçlara göre yaş sadece sivil katılım ile pozitif korrelasyon göstermiştir. Yaş arttıkça sivil katılım da artmaktadır. Cinsiyet açısından bakıldığında politik katılımın üç boyutunda da cinsiyetler arasında bir fark bulunmamıştır. Beklendiği gibi eğitim seviyesi ile sivil katılım arasında pozitif korrelasyon vardır.

4.2 Politik Katılım Üzerinde Siyasi Yönelim Farklılıkları

Çalışmada sol yönetime sahip katılımcıların merkezi yönetime sahip katılımcılardan anlamlı şekilde, katılımın üç boyutu yönünden de yüksek skorlara

sahip oldukları bulunmuştur. Merkezi yönelime sahip ve sağ yönelime sahip katılımcılar arasında ise bir fark görülmemiştir. Sol ve sağ yönelime sahip katılımcılar arasında ise yalnızca sivil katılım açısından fark vardır. Sol yönelime sahip katılımcıların sağ yönelime sahip katılımcılara göre daha fazla sivil katılım gösterdikleri bulunmuştur.

4.3 Politik Katılımın Öngörücüleri

4.3.1 Ego-Kimlik Statüsü

Ego-kimlik statüsünün politik katılımın üç boyutuyla da anlamlı olarak ilişkili olduğu bulunmuştur.

4.3.1.1 Aktif Katılım

Beklendiği üzere, ideolojik-başarılı ve ideolojik-başarısız boyutlar aktif katılımı yordamıştır. İdeolojik-başarılı boyut aktif katılımı pozitif yordarken ideolojik-başarısız boyut negatif yordamıştır. Beklenmedik bir biçimde ideolojik-kargaşalı ve ideolojik-bağımlı boyutlar ile aktif katılım arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

İdeolojik-başarılı öznesi politik yönelim konusunda nettir ve belirli ideolojik görüşlere bağlıdır. Bu özellikler kişiyi politik katılıma yönlendirebilir. İdeolojik-başarısız öznesi bir kriz dönemi yaşamış ya da yaşamamış olabilir fakat bir bağlılığı yoktur. Bu nedenle politik konular üzerinde düşünmemiş ve belirsiz olması olağandır. Dolayısıyla politikaya aktif katılım göstermekten kaçınmaktadırlar. İdeolojik-kargaşalı öznesi kriz döneminde olabilir ya da bağlılıkları belirsizdir. Parlak'a (1999) göre gençler imza kampanyasına katılmak veya boykot gibi daha güvenli politik aktiviteleri tercih etmektedirler. Dolayısıyla bağlılık sağlanmamış görüşler için aktif katılım göstermeleri beklenmemektedir.

4.3.1.2 Sivil Katılım

Beklendiği üzere, ideolojik-başarılı, ideolojik-kargaşalı ve ideolojik-bağımlı boyutlar sivil katılımı yordamıştır. Hem ideolojik-başarılı hem de ideolojik-

kargaşalı boyut sivil katılımı pozitif yordamıştır. İdeolojik-bağımlı boyut ise sivil katılımı negatif yordamıştır. Buna karşın, beklenmedik bir biçimde ideolojik-başarısız boyut ile sivil katılım arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

4.3.1.3 Pasif Katılım

Beklenen biçimde, ideolojik-başarılı, ideolojik-bağımlı ve ideolojik-başarısız boyutlar pasif katılımı yordamıştır. İdeolojik-başarılı boyut pasif katılımı pozitif yordarken, ideolojik-bağımlı ve ideolojik-başarısız boyutlar ise pasif katılımı negatif yordamıştır. İlâveten, ideolojik-kargaşalı boyut pasif katılımı ile ilişkili çıkmamıştır.

4.3.2 Benlik Düzenleme Odağı

Benlik düzenleme odağının boyutları olan yaklaşmacı ve önleyici odakların politik katılımın üç boyutuyla da bir ilişkisi bulunamamıştır.

Politik katılım literatürüne bakıldığında benlik düzenleme odağının politik katılım üzerindeki direkt etkisini ölçen bir çalışma olmadığı görülmektedir. Önceki çalışmalar liberalizm ve muhafazakarlık gibi ideolojilerle olan ilişkiyi araştırmıştır. Bu ilişkinin çıkmamasının Türkiye örneğinde algılanan ideolojilerle ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Gelecek çalışmalarda öncelikle bu ilişkinin araştırılması önerilmektedir.

4.3.3 Ulusal Kimlik

Sonuçlar ulusal kimliğin aktif katılımı ile bir ilişkisi olmadığını göstermiştir. Sonuçlar ayrıca ulusal kimliğin sivil katılımı ile ve pasif katılımı ile negatif olarak ilişkili olduğunu göstermiştir.

Bu bulgular literatürle çelişmektedir. Huddy ve Khatib'e (2007) göre ulusal kimlik puanı arttıkça politik katılım artmaktadır. Bu bulguların çeşitli nedenleri olabilir. Huddy ve Khatib'e (2007) göre grup özdeşimi arttıkça grup normlarına uyum artmaktadır. Amerika'da olduğu gibi (Huddy ve Khatib, 2007) grup normları

politik katılımı teşvik edici nitelikte olduğunda katılım artmaktadır. Türkiye’de böyle bir norm olup olmadığı belirsizdir. Mısırlı-Özsoy’un (2010) çalışması sekizinci sınıf öğrencilerinin iyi vatandaş algısını araştırmıştır. Bu çalışmaya göre öğrencilerin çoğunluğu oy verme ve politik olayları takip etmeyi önemli görürken, yarıdan fazlası politik parti üyeliğini önemsiz görmektedir. Bu çalışmadan çıkarılabilecek sonuç, sivil katılım ve pasif takip iyi vatandaş özellikleri olarak görülürken aktif katılım görülmemektedir. Bu bulgular Huddy ve Khatib’in (2007) bulgularıyla birleştirildiğinde ulusal kimlik ile sivil katılım ve pasif katılım arasında pozitif ilişki olması gerekiyordu, fakat sonuçlar bu beklentileri doğrulamadı. Bulgularla ilgili olası bir açıklama kullanılan ölçek için yapılabilir. Sezdirmez’e (2008) göre insanlar farklı kimliklere ait olmayı seçmektedir. Sezdirmez (2008) ODTÜ öğrencilerinin “Türkiye vatandaşı” kimliğine ait olmayı seçerken Gazi Üniversitesi öğrencilerinin “Türk” kimliğine ait olmayı seçtiğini göstermiştir. Dolayısıyla kullanılan ölçeğin ulusal kimliği ölçmede yetersiz kalmış olabileceği muhtemeldir. Gelecekteki çalışmaların bu noktayı göz önüne almaları faydalı olacaktır.

4.4 Çalışmanın Katkıları

Çalışmanın amacı sosyal psikolojik değişkenler –ego-kimlik statüsü, benlik-düzenleme odağı ve ulusal kimlik– ve demografik değişkenlerin (eğitim, yaş gibi) Türkiye’deki gençlerin politik katılımlarını nasıl etkilediklerini araştırmaktır. Gençlerin politik katılımları son günlerde tüm dünyada tartışılan sorunlu bir konu olarak görünmektedir. Bu çalışma aslında bu konunun Türkiye’de de sorunlu bir konu olduğunu göstermiştir. Gençler politikaya ilgili olmakla beraber aktif katılım skorları çok düşük çıkmaktadır. Bu tez literatüre sosyal psikolojik değişkenler ile gençlerin politik katılımları arasındaki ilişkiyi çalışarak gençlerin politik katılımı üzerine yapılmış ilk sosyal psikolojik çalışma olarak katkı sunmuştur. Ayrıca ego-kimlik statüsü ve benlik düzenleme odağı değişkenleri ilk kez bir çalışmada gençlerin politik katılımları ile birlikte çalışılmıştır.

4.5 Çalışmanın Güçlü Yanları, Sınırlılıkları ve Gelecek Çalışmalar için Öneriler

Çalışmanın, sonuçları yorumlarken ve gelecek çalışmalar açısından göz önüne alınması gereken bir dizi sınırlılıkları bulunmaktadır. Çalışmanın ilk sınırlılığı örneklem seçimidir. Belirtildiği üzere çevrim içi anket ve kar-topu seçim yöntemi kullanılmıştır. Örneklem genelleme yapılabilirlik açısından ilgili çıkarımları sınırlamaktadır. Sonraki çalışmalarda, bu sınırlılıkları bertaraf eden araştırma desenlerinin kullanılması önerilir. Çalışmanın çıkış noktası sosyalleşme süreci olmuştur ve ilişkili olan üç boyut incelenmiştir. Sosyalleşme süreci söz konusuysen aile ve arkadaşların etkisinin de ölçülmesi ve araştırılması gerekmektedir. Sonraki çalışmaların bunu göz önünde bulundurması önerilir. Gençler ulusallıkla ilgili farklı kimlikleri tercih edebildiğinden, ulusal kimliği en kapsamlı şekilde içine alacak biçimde ölçeğin uyarlanması ve daha net bir biçimde ulusal kimlik ve politik katılım arasındaki ilişkinin araştırılması gerekmektedir.

APPENDIX C

THESIS PHOTOCOPYING PERMISSION FORM

TEZ FOTOKOPİSİ İZİN FORMU

ENSTİTÜ

Fen Bilimleri Enstitüsü	☐
Sosyal Bilimler Enstitüsü	☒
Uygulamalı Matematik Enstitüsü	☐
Enformatik Enstitüsü	☐
Deniz Bilimleri Enstitüsü	☐

YAZARIN

Soyadı : PAKHUYLU
Adı : SERKAN
Bölümü : PSİKOLOJİ

TEZİN ADI (İngilizce): SOCIAL PSYCHOLOGICAL VARIABLES
AFFECTING POLITICAL PARTICIPATION OF YOUTH IN TURKEY

TEZİN TÜRÜ : Yüksek Lisans Doktora

1. Tezimin tamamından kaynak gösterilmek şartıyla fotokopi alınabilir.
2. Tezimin içindekiler sayfası, özet, indeks sayfalarından ve/veya bir bölümünden kaynak gösterilmek şartıyla fotokopi alınabilir.
3. Tezimden bir bir (1) yıl süreyle fotokopi alınamaz.

TEZİN KÜTÜPHANEYE TESLİM TARİHİ: